

Detta handlar om Blandlerz från Flen, ett vanligt svenskt dansband som spelar mest på helgerna. I veckorna har de vanliga, "civila" jobb.

Blandlerz består av Sune på gitarr och sång, Stefan på bas, Bengt-Lars på trummor, Nicke på keyboards och Arne på sax och keyboards. Sune är kapellmästare och den som bestämmer. Alla har spelat till och från under de sista tjugofem åren utom Stefan. Han är bandets "junior" eftersom han bara är 27 år.

De heter Blandlerz därför att de spelar blandad musik, både moget och lite tuffare. Tanken är att det ska passa alla på dansgolvet. Tidigare hette de Bodix eftersom Sune har en faster som är från Boden. Men sen flyttade hon därifrån och då kände de att de inte hade något riktigt samband med Boden längre.

2001

- Vecka 21 - Försenad hemfärd
- Vecka 22 - Mer problem
- Vecka 23 - Bra gig
- Vecka 24 - Ledigt
- Vecka 25 - Midsommarafton
- Vecka 26 - Radiosändning
- Vecka 27 - Logdans
- Vecka 28 - Frukostbekymmer
- Vecka 29 - Virtuellt gig
- Vecka 30 - Spela på båt
- Vecka 31 - Idag?
- Vecka 32 - Svidande helgturné
- Vecka 33 - Lång färd
- Vecka 34 - Lång färd igen
- Vecka 35 - Stand by
- Vecka 36 - Väskan
- Vecka 37 - Tankning
- Vecka 38 - Audition
- Vecka 39 - BB
- Vecka 40 - Vikarie
- Vecka 41 - Vikarie igen
- Vecka 42 - Vikarie igen!!
- Vecka 43 - Ny svid
- Vecka 44 - Chaufför
- Vecka 45 - Rep inför inspelning
- Vecka 46 - Inspelning
- Vecka 47 - Bus

Vecka 48 - Med fruar
Vecka 49 - Försäkrings-gig
Vecka 50 - In igen
Vecka 51 - Personalfest
Vecka 52 - Jul

2002

Vecka 1 - Nyår
Vecka 2 - Januari-pyssel
Vecka 3 - En vecka på Grand Canaria
Vecka 4 - Hemma igen
Vecka 5 - Ryktet hinner ikapp
Vecka 6 - Ledigt
Vecka 7 - Polare i publiken
Vecka 8 - Körkort
Vecka 9 - Wannabe
Vecka 10 - Skivförsäljning
Vecka 11 - Maskinellt rep
Vecka 12 - Bli kvar...
Vecka 13 - Non-stop dans
Vecka 14 - Nya lampor
Vecka 15 - Ny frontfigur i bandet?
Vecka 16 - Audition
Vecka 17 - Eivor
Vecka 18 - Premiär med Eivor
Vecka 19 - Mer rep med Eivor
Vecka 20 - Ett skakigt gig
Vecka 21 - Avslag
Vecka 22 - Ett lyckat gig
Vecka 23 - Planering inför Frykdalsdansen
Vecka 24 - Den förlorade låten...
Vecka 25 - Midsommarafton på hemmaplan igen
Vecka 26 - Ofrivillig ledighet
Vecka 27 - Utflytt
Vecka 30 - Frykdalsdansen
Vecka 31 - Fotografering
Vecka 32 - Kräftigt gig
Vecka 33 - Ett riktigt trevligt hak
Vecka 34 - Ledigt
Vecka 35 - Vackra ansikten
Vecka 36 - Service på bussen
Vecka 37 - Kläderna faller...
Vecka 38 - Flytt
Vecka 39 - Kallabaliken i Avesta
Vecka 40 - "Stoneface"
Vecka 41 - Utredning
Vecka 42 - Inget rep, bara tråd
Vecka 43 - Had to let it go...
Vecka 44 - Eivors monitor
Vecka 45 - Snack med "manaashern"
Vecka 46 - Te dans med Mjölbytösen
Vecka 47 - Flykten från Flen
Vecka 48 - Trenden vänder
Vecka 49 - Fem och mysteriet med den försvunna sångerskan
Vecka 50 - Jul-gig
Vecka 51 - Julledigt

2003

- Vecka 3 - Frusen buss
- Vecka 4 - Tina bussen
- Vecka 5 - Ett lyckat gig
- Vecka 6 - Highway to Hellsingland
- Vecka 7 - Bara rep
- Vecka 8 - Premiär för hårdrockslåtarna
- Vecka 9 - Eget skapande i replokalen
- Vecka 10 - Mer hårdrocksmitta
- Vecka 11 - Den nya showen tar form
- Vecka 12 - Inget gig
- Vecka 13 - Premiär
- Vecka 14 - Ringar på vattnet
- Vecka 15 - Ett vanligt gig igen
- Vecka 16 - Bakom hönsnätet
- Vecka 17 - En riktig freakshow!
- Vecka 18 - Nedläggning

Försenad hemfärd

Vecka 21, lördag. Gig i Strängnäs. Det tar mindre än en timme att köra. Men de är ändå tvungna att stanna vid en korvmoj och ladda upp med hamburgare och godis för att den rätta turnékänslan ska infinna sig.

På soundcheck säger Sune:

- Jag satt och plinkade igår och då kom jag på ett eget alldeles nytt ackord. Lyssna.
- Jaså, ett maj-ackord, säger Stefan. Det blir det om man sänker den övre grundtonen i ett dur-ackord, ett halvt tonsteg. Det är inget nytt. Det står i varenda skolbok.

Giget är som vanligt och efteråt står tre galanta damer och är sugna på efterfest.

Packningen går med rekordfart och tre kvart senare sitter alla i bussen på väg hem till en av damerna.

Tiden lider och morgonen gryr. Det är dags att åka hem.

- Oj, är klockan redan sex? säger Stefan.
- Vad ska jag säga till frugan nu då? säger Arne.
- Säg att vi fått punktering, säger Bengt-Lars.
- Igen? säger Arne. Det är andra den här månaden.
- Taskiga däck, säger Sune. Säg att vi inte har råd med riktiga däck.

Mer problem

Vecka 22, lördag. Gig i Hedemora.

På vägen hem händer det som inte får hända - punktering! Det tar nästan två timmar att lasta ur bussen och byta däck. Panik utbryter.

- Vad ska jag nu säga till frugan? skriker Arne. Tre punkteringar på en månad! Det går hon aldrig på.

Bra gig

Vecka 23, fredag. Gig i Eskilstuna. Det är ett nyrenoverat ställe med ny scen och och nytt ljus. Spelningen blir halvbra. Sune är krasslig i rösten och det är inte så mycket folk.

I pausen sätter Nicke som vanligt på ett band med lite blandad dansbandsmusik. Men när de sen stänger av och ska gå på igen, vrålar en kille i publiken:

- Nej! Stäng inte av! Det där var ju mycket bättre än när ni lirar!

Sune får spela på fem strängar sista ett och ett halvt set eftersom en sträng rök och han hade glömt reservsträngarna.

På vägen hem i bussen säger Arne:

- Schysst gig. Det gick lätt och rigga. Bra scen.
- Håller med, säger Nicke. Och bra mat. Kanongig!
- Dit måste vi fler gånger, säger Sune. Hovisen var astrevlig! Jag hade bautakul!

Ledigt

Vecka 24, inget gig.

Midsommarafton

Vecka 25, midsommarafton. Gig på hemmaplan i Flen.

Grabbarna kan inte låta bli att ta "en klar" till maten. Det är ju ändå midsommarafton.

I "Blue Hawaii" kan inte Sune komma på hur andra versen börjar. I mellanspelet efter första versen vänder han sig om och frågar trummisen Bengt-Lars:

- Vad är det för text i början av andra versen?
- Vad är för låt??, säger Bengt-Lars.

Under tredje set kommer arrangören fram till Sune och säger:

- Kan ni sänka volymen lite. Folk klagar.
- Det är bra det, säger Sune. Då kanske de går hem lite tidigare.

Radiosändning

Vecka 26, lördag. Äntligen ska Bandlerz få göra det som de drömt om så länge. De ska få spela i direktsändning i radions "I afton dans". Det kommer dessutom att ske på ett bra ställe - folkparken i Gävle.

Nervositeten är förstås hög inför lördagens gig. Allt de gör går direkt ut till hela svenska folket. Och de är förmodligen nyktra! De kommer att höra varenda litet misstag. Och de gör de...

Under soundcheck tycker radions ljudtekniker att Arnes nästan nya fina saxmik låter konstigt. Märkligt eftersom den är specialgjord för sax och kläms fast på klockstycket.

- Precis vad jag alltid har sagt, säger Nicke.

Ljudteknikern går fram och tittar på miken och säger:

- Men du har satt bak och fram. Den pekar ju ut mot publiken! Vänd på den så ska du få höra.

Ja, så ska det låta! Så bra saxljud hade Arne aldrig haft. De andra i bandet ligger på golvet och vrider i sig i garv.

- Inte undra på att det blev rungång så lätt, säger Arne.

Ett par minuter efter tio tänds sändningslampan. Programledaren presenterar bandet och Bengt-Lars räknar in första låten, "Living doll" som börjar med ett basintro.

Problemet är att batteriet i Stefans bas gett upp fullständigt. Det funkade på soundcheck men nu, ett par timmar senare låter basen som en pruttkudde. Alla tittar i panik på Stefan vars ansikte lyser rödare än ett stopplyse. En slaktad brandvarnare och två baslösa låtar senare är basen åter i spelbart skick.

Efter en sådan magplaskstart är allas nerver långt utanför kroppen. Stefan lurar alla att hoppa över en vers på "Gösta gigolo" och de spelar ifrån sequensern med förinspelat syntkomp. Det blir kaos och efter några fumliga takter i försök att jaga ikapp sequensern blir Nicke tvungen att stänga av den. Många i publiken nästan glömmer att dansa och tittar upp mot scenen. När sequensern stängs av skriker någon:

- Gick halva orkestern hem nu?

Det lät liksom lite tunt då.

Vid ett tillfälle råkar Nicke trycka fram fel låt i sequensern. De andra är inställda på att spela "Still got the blues" som programledaren presenterat. Men efter ca tre takter byter de till "My boy lollipop" som sequensern spelar. Än en gång tittar folk upp mot scenen och ser konstiga ut.

Efter spelningen frågar ljudteknikern lite försynt:

- Vill ni ha en tejp från ikväll? Eller...

Logdans

Vecka 27, fredag. Gig på en riktigt gammaldags loge ute på landsbygden med löv och hela baletten.

När de riggat en stund frågar Nicke en av arrangörerna:

- Var kan vi ta ström någonstans?

- Ström? Har inte ni det med er? svarar han.

Efter en kortare utläggning bestäms att de kan dra en lång sladd till bålet där de säljer fika m.m. De kan slå igång prylarna och börja göra soundcheck. Men efter två låtar går strömmen. Säkringen hade gått när de startade plattan till korven.

Kvällen blev en riktig logkväll med fickpluntor och hängel bakom höstacken. Många kommer fram och vill att de ska spela en hambo så de tänker att de kan väl göra ett försök. Men de spelar alldeles för fort, nästan som en vals och det slutar att flera par dansar ut bland bänkarna på sidan av dansgolvet. Bandlerz får sig en rejäl utskällning av några medlemmar ur gammeldansens vänner.

Frukostbekymmer

Vecka 28, gig både fredag och lördag i Östersund. Och övernattning på hotell. Jippi!

Under fredagens gig flörtar Bengt-Lars friskt med en tjej i publiken. Hon verkar trevlig och vill bjuda Bengt-Lars på frukost... Och Bengt-Lars är nog med att inte slarva med kosten så han accepterar förslaget.

På lördagseftermiddagen passar Stefan på och hitta på lite hyss för de andra i bandet. Han döper om ett antal låtar och ljud i Nickes keyboards och sequenser. De nya namnen är inte alls lämpade för tryck...

Han går också lös på Sunes gitarreffektlåda. Ljudet som används i solot i "För dina blåa ögons skull" är normalt ett rent, mjukt ljud med mycket och skönt eko. Gissa om Sune blir överraskad när han börjar solot med ett superdistad, vasst ljud med mycket flanger och eko och på högsta volym! De andra garvar så hovisen vänder sig om.

På lördagkvällen är förstås "frukots-tjejen" på plats igen och dansar gladare än någonsin. Problemet är bara att en annan tjej som också studerat baksidan på mjölkpaketen med Bengt-Lars, dyker upp. När det går upp för båda att det finns två "frukostintresserade" i lokalen, strålar iskalla blickar tvärs över dansglovet. Bengt-Lars ser detta och försöker göra sig så liten som möjligt. Han sjunker längre och längre ner bakom trummorna. En paus och två örffilar senare kan han sitta som vanligt och spela trummor igen.

I diskobåset på sidan om scenen står också en TV som Stefan och Bengt-Lars kan se. För kvällen "råkar" den vara inställd på en filmkanal. Av någon skum anledning får Stefan och Bengt-Lars nackspärr under kvällens sista timme...

Virtuellt gig

Vecka 29, lördag, inget gig. Arne passar på att ta bonnpermis hemifrån och gå på krogen med polarna i stället. Hans fru tror att han är ute och spelar.

Spela på båt

Vecka 30, båtstig torsdag, fredag och lördag. Tre resor med Birka Princess fram och tillbaka.

Men det kunde börjat bättre. Stefan åkte i förväg till Stockholm för att träffa en kvinnlig bekant. Men han hade inte räknat med den täta trafiken och missar båten. Det slutar med att han får åka ambulanshelikopter till båten! Så var det med det gaget...

Det var absolut inte Stefans vecka. Redan första kvällen blev han ordentligt sjösjuk. Han får spela större delen av kvällen i logen bakom scenen med en hink att spy i framför sig. Tur att det finns långa sladdar...

Andra dagen håller det på att gå riktigt illa. Eftersom det alltid är två band som spelar om vartannat, är Blandlerz tvungna att släcka sin nya fina ljusskylt när det andra bandet spelar. Nicke som skruvat ihop den har satt en vanlig väggkontakt i skylten för strömförsörjning. Det innebär att kabeln till skylten har stickkontakter i BÅDA ändar. De båda strömförande kontaktstiften är alltså helt oskyddade. Så när Arne drar ut kontakten ur skylten och släpper den, hamnar den på ett mikstativ och det blir kortslutning så det blixtrar! En lång utskällning och en grundlig lektion i elsäkerhet senare går Stefan och hämtar verktygslådan.

Eftersom de har lite ledigt på dagarna, tänkte de passa på och repa sångstämmor. De tar med sig några av texterna och går upp på soldäck där det är härligt en julidag som denna. Men de hade inte räknat med vinden. I ett oövervakat ögonblick blåser alla textbladen överbord. Nu fick Sune något att tänka på.

Veckan avsluts med en praktgoof för Sune. Han glömmer sin öppnade whisky och parfymen till frun i hytten och kommer inte på det förrän de sitter i bussen på väg hem. Han svär hela vägen hem.

Idag?

Vecka 31, gig lördag. Solen skiner och alla utom Bengt-Lars är inställda på att åka till kvällens gig på hemmaplan. Han har i stället riggat för ett stort barbeque-party hemma i trädgården. Så vid sex när de andra kommer för att hämta honom har han redan hunnit med åtskilliga groggar.

Man kan väl säga att det aldrig "svängt" så mycket om rytmsektionen som det gjorde denna kväll.

I en paus kommer det fram ett par som vill konversera lite.

- Vad bra ni spelar, säger han. Ni är lika bra som förra gången ni var här.
 - Tackar, säger Sune.
 - Vi köpte en skiva som du signerade också. Den är jättebra!
 - Vad kul! Visst, det kommer jag ihåg. Hur är det med din bror nu? Han var ju krasslig då.
 - Öööh, jag har ingen bror...
- Arne som står snett bakom och råkar höra samtalet, har svårt att hålla sig för skratt.

Svidande helgturné

Vecka 32, gig fredag och lördag. På fredagen bär det av till Stockholm.

Det är gott om vackra damer i publiken och efter andra pausen saknas Arne. De andra tittar ut i publiken men hittar honom inte.

Introt på första låten blir tunt utan sax. Sune tänker att han borde väl i alla fall komma till mellanspelet. Och mitt i refrängen kommer mycket riktigt Arne, rödblommig och med andan i halsen. Ut från samma nödutgång kommer också en "lokal, ung skönhet" och rättar till kjolen. Detta ser hennes date för kvällen.

Lördagens gig i Uppsala blir utan äkta sax. Arne fick på ett konkret sätt klart för sig att det inte går att lira sax med fläskläpp. Han får hålla sig till synten.

Bengt-Lars är på skojhumör igen och skiftar två strängar på Sunes gitarr i en paus. Men det tar tre låtar innan Sune märker något eftersom han bara "penslar" på de låtarna och har fullt upp med att se trevlig ut mot publiken.

Lång färd

Vecka 33, gig fredag. Det är långt till kvällens spelning i Hudiksvall och alla har tagit större delen av dagen ledigt från sina ordinarie jobb. Men när de kommer fram ser arrangören ut som ett frågetecken.

- Ska ni spela här ikväll? säger han. I min kalender står ni inbokade nästa fredag.

Ett mobilsamtal senare står det klart för alla att Sune tittat fel i kontraktet. Lika långt hem...

Lång färd igen

Vecka 34, gig fredag i Hudiksvall. Äntligen.

På detta folkets hus finns en skylt som ska visa om det är "damernas" eller "herrarnas" dans, d.v.s. vilka som ska bjuda upp. Den ska skötas av orketsern. Av arrangören har de fått veta att det är två danser var.

Men Sune glömmer förstås bort den redan i första set och blir bryskt påmind av ett antal sura danspar. När han sen kör den kommer det i alla fall fram flera ur publiken som hävdar att den sköts fel. Några säger att det ska vara tre danser var och någon säger att det ska vara två låtar. Hur som helst blir det en något slumpartad skyltpolitik under resten av kvällen.

Normalt är det Sune och Arne som kör bandets buss, en Mercedes 608. Men Stefan vill ta körkort för buss och brukar ibland "övningsköra", trots att han inte skaffat tillstånd än. Men denna hemfärd är både Sune och Arne så trötta att de låter Stefan köra ensam. Snart sover alla utom Stefan. Efter en timme ser han en poliskontroll lite längre fram och han vrålar allt han orkar. Sune hinner precis vakna till och i flygande fläng sätta sig bakom ratten lagom till polisen stannar dem. De tycker att han ser väldigt onykter ut (och det gör han, trots att han inte druckit en droppe). Sune säger något osammanhängande om lång arbetsvecka men de låter honom göra ett alkotest. Polisen verkar inte riktigt tro på mätaren men måste ändå låta dem fortsätta.

Stand by

Vecka 35, lördag. Gig i Strängnäs.

Under en pause passar Stefan på att gå ut och röka och "få lite frisk luft". När han sen ska in, blir han stoppad av vakterna. De gick inte att övertyga dem om att han faktiskt är med i orkestern. De blir tvungna att ringa efter arrangören som får komma och identifiera Stefan. Vid det laget har resten av bandet redan väntat på scenen en bra stund.

På vägen hem är det "kemiskt krig" i bussen. De utpekade skyller på kocken på haket i Strängnäs.

Nicke ska bli pappa igen och tänker vara ledig fyra veckor i samband med förlossningen. Därför är de tvungna att ta in en vikarie. Egentligen hade det inte behövts eftersom allt som Nicke spelar, också finns inspelat i sequensern. Det är bara att trycka bort ett par mute-knappar. Vikarien behöver inte kunna spela. I alla fall, i annonsen står följande: "Vikarie på keyboard sökes för vecka 38-42. Kostymstorlek 154 B. Ring Sune 070-1234567."

Väska

Vecka 36. Norrlandsturné onsdag till lördag. Efter fem mil kommer Bengt-Lars på att han glömt sin väska med kläder och tandborste hemma. Han är inte knusslig så det slutar med att han köper en ny tandborste och åker buss och spelar i samma skjorta hela veckan. De andra slår vad om när han ska ta turnéns första dusch. Den som satsar på lördagen vinner.

Tankning

Vecka 37, fredag. Gig Västerås. De stannar som vanligt på närmsta mack för att ladda upp med godis och korv så att den rätta turnékänslan ska infinna sig. Alla går direkt in på macken utom Sune som går på toaletten på sidan om macken.

En mil efter Strängnäs lägger motorn av. Soppatorsk! Arne blir förbannad och säger till Sune:

- Va, fan! Tankade inte du?
- Nej, jag gick på muggen. Jag trodde du tankade.
- Nej, jag var bara kvar och letade efter min plånbok.

Efter ett telefonsamtal, en bärgning och en halvtimmes försening står de äntligen på scenen i Västerås. Men gaget blev sänkt p.g.a. förseningen.

De kan inte komma hem på natten eftersom bränslesystemet måste luftas och det kan de inte göra själva. Så det blir till att sova på hotell i Västerås. Gaget räcker nästan till att betala alla extra utgifter. Och oron är stor för hur de ska förklara för fruarna att de inte kan komma hem.

Audition

Vecka 38. Inget gig. De har i stället "audition" för att hitta en vikarie till Nicke.

BB

Vecka 39, lördag. Gig i Södertälje. Nicke ska när som helst bli pappa. Väskan är packad och mobiltelefonen är laddad. Han åker egen bil till giget för att kunna sticka hem fort om det behövs.

Jo då, i andra set vibrerar telefonen i bältet och innan låten är slut sitter Nicke i bilen på väg till BB.

Vikarie

Vecka 40, lördag. Gig i Arboga. Eftersom Nicke är nybliven Pappa är han hemma. Det blir första giget med vikarien Albert. Han behöver som sagt inte spela eftersom allt finns inspelat i sequensern. Men alla gigen är bokande för fem gubbar och då går det inte att komma bara fyra stycken.

Albert verkar i alla fall vara en trevlig snubbe som är bra på att le åt tanterna. Och han passar i Nickes scen-svid!

Men det kunde börjat bättre. Under soundcheck "råkar" Albert slänga alla låtarna i datorn (som agerar sequenser). Med mycket möda och stort besvär lyckas Nicke till sist e-maila de mest nödvändiga MIDI-filerna till arrangören. Via en diskett kan de sen lägga in dem i deras egen dator. När det är gjort är klockan två minuter i nio.

Sune hinner precis ta en ordentlig klunk Novalucol innan han går upp på scenen. Han muttrar för sig själv:

- Och han som sa att han jobbat som systemansvarig på ett stort företag...

Vikarie igen

Vecka 41, fredag. Gig i Enköping. Albert har lärt sig att få igång datorn utan att den hänger sig. Han startar till och med rätt låtar! Sen står han där och smilar åt alla tanterna som dansar förbi.

Men i tredje set märker Sune att tanterna inte längre ler tillbaka mot Albert. Sune vänder sig om och ser att Albert står och stirrar ner i datorskärmen. Han spelar dataspel...

I pausen förklara Sune vänligt men bestämt att det inte går att spela dataspel på scenen trots att man inte behöver spela något på sina keyboards. Det verkar som Albert förstår det.

Vikarie igen!!

Vecka 42, lördag. Gig i Strängnäs.

Efter soundcheck försvinner plötsligt Albert spårlöst. Det visar sig att han träffat på en polare som bor i stan och de sticker iväg till en pub i närheten. När han kommer tillbaka är duktigt packad! Han håller nästan på att riva spegeln i logen när han ska byta om.

Sune är arg som ett bi men tänker att han får väl försöka i alla fall. Han kan ju hålla i sig i tangenterna. Men det tycker inte Albert är kul alls. Han är på bra humör och börjar

spela lite allt möjligt, "Gubben Noak", "Till Paris" och "Kalle Johansson" och liknande låtar. Men hans sånginsatser är odefenierbara.

I pausen får han en utskällning av Sune så håret ligger slickat bakåt.

- Nu håller du dig här i logen resten av kvällen!! Du går ingenstans, inte ens ut i köket! Har du förstått? Jag säger till arrangören att du blivit akut sjuk och inte kan spela mer. Arne trycker igång sequensern.

Men i nästa pause är han försvunnen. De ser varken honom eller Nickes scenkläder mer efter det.

Ny svid

Vecka 43. Förlusten av Nickes scenkläder retar Sune. Det blir svårt att hitta en precis likadan svid. Och att byta allas kläder känns onödigt tycker han. De har ju bara haft den här sviden i tre år.

Men ett par dagar senare ser han lösningen på problemet. I Ellos katalog hittar han en vit kostym med midjekavaj för bara 498 kr! Kanon, tycker Sune och beställer genast fem stycken. Och fem rosa slipsar. Paketet kommer på fredagen, precis lagom till deras nästa gig.

Fredag. Gig i Uppsala. De andra är måttligt förtjusta när de nya kläderna packas upp för första gången...

- Ska vi verkligen lira i det här? frågar Stefan.

Dessvärre har de inget strykjärn och kläderna ser ut som ett hoptryckt dragspel. Men det kan inte hjälpas. De andra fyra svidarna ligger hemma så det är bara till att dra på sig de nya palterna.

Den kvällen dyker en gammal polare till Sune upp, ordentligt packad. I en exakt likadan, vit svid! Men det var länge sen den var vit. När bandet ska upp på scen vrålar han:

- Sune! Tjena, fan!

Sune vet inte var han ska ta vägen. De andra i bandet vill också sjunka genom jorden.

En sån pajas i en likadan svid som de... Arne blänger ilsket på Sune och säger:

- Ska vi inte skaffa honom en likadan slips också? Han kan få min!

Sunes polare sitter sen under två set på ena högtalaren med en cigg och en öl och skrålar med i alla låtar. Mellan låtarna skriker han saker till Sune som:

- Öööh, Sune fan.! Din snygga syrra, är hon ledig nu, eller? Du måste ta med henne någån gång! Hon är så jäla läcker, fan.

I pausen vinglar han in med de andra i köket och in i logen. Sune har inte hjärta att slänga ut honom så han blir kvar. De andra är måttligt roade men håller i alla fall käft. Det är Sunes polare så det får han lösa.

I tredje set somnar han på högtalaren och snarkar duktigt innan vakten kommer och bär ut honom.

Chaufför

Vecka 44. Sune pratar med Klas på Musiktrixarna som bokar jobb åt Blandlerz. Han säger:

- Jag ha hört flera som säger att ni var fulla i Uppsala i fredags. Kan det verkligen stämma?

- Nej du! Det var Henke, en snubbe jag känner lite sen tiden jag bodde i Uppsala. Han var där, ganska onykter. Och han hade en precis likadan svid som vi. Vi har förresten köpt nya.

- Jaså du... Han i Uppsala verkar inte alls så pigg på att boka er fler gånger där. Tror du han köper den förklaringen?

- Öööh, jo, visst...

- Du, de där nya svidarna verkar inte vara så bra för er karriär.

Lördag. Gig i Arboga.

Det blir ett bra gig. Maten var kanon, alla fick plats på scenen och efter giget står det några galanta damer och är sugna på efterfest! Så det får bli i bussen.

Tiden lider och alla sitter och snackar och har trevligt när Arne tittar på Sune och säger:

- Men du, dricker du öl? Skulle inte du köra hem??

- Va, jag? Nä, det skulle ju du göra idag. Jag är inne på min tredje bira.

- Nej du. Det är din tur. Det sa vi ju. Jag har druckit fyra whisky.

Stefan kan inte "övningsköra" eftersom han också fått i sig en ansenlig mängd öl.

Det slutar med att de får ringa och väcka upp en polare till Bengt-Lars som bor i stan. Han får köra Blandlerz hem till Flen och ta tåget tillbaka på morgonkvisten. Och

han var inte speciellt glad åt idén eftersom han hade jobbat hela lördagen och skulle jobba även på söndagen. Men med rätt betalning lyckades de övertala honom.

Rep inför inspelning

Vecka 45. Blandlerz ska in i studion och spela in en singel! Därför måste de repa och har inte bokat några gig denna helg.

De ska spela in en låt som är gjord av Sune och heter "Som en blomma på din balkong". Det är en traditionell dansbandslåt, i stil många av Thorleifs största hits. Den andra låten är en upp-speadad, country-aktig version av "Vi är på gång" av Tomas Ledin.

Inspelning

Vecka 46. Sune har bokat Håenblå-studion i Stockholm för två dagar. Där spelas den mesta dansbandsmusiken in i Sverige. Tekniker åt Blandlerz blir Tomas.

Alla är väldigt nervösa eftersom de aldrig varit i sån stor, dyr studio förut. De tittar sig skräckslaget omkring när kliver innanför dörren.

När de ska packa upp sina prylar, upptäcker Sune att en sträng har gått på hans gitarr. Och han har inga i reserv så han ger sig ut och köper en ny. Medan taxametern tickar.

Nicke har glömt nätdelen till datorn hemma. Så han får också ge sig ut på stan och jaga. Medan taxametern tickar.

Bengt-Lars har i alla fall med sig allt till sina trummor och plockar upp dem studion. Han har sina elektroniska D-drums från 1987 som han haft i tretton år. De har inspelade, samplade trumljud från riktiga trummor så de ansågs låta väldigt bra när de kom. Men den digitala ljudtekniken har gått framåt den dess...

Efter tre kvarts soundcheck och grundligt pillande på trummornas knappar säger Tomas:

- Nej, det här låter inte bra. Vi måste ha akustiska trummor. Tyvärr kan vi inte använda studios trummor. De används just nu i den andra studiolokalen.

- OK, säger Bengt-Lars och ger sig ut på stan för att hyra trummor. Medan taxametern tickar.

Nicke kommer tillbaka och spelar in alla keyboards i studios dator. Men de är redan inspelade i (Nickes dator) så han behöver bara trycka på en knapp!

När alla är på plats är det dags att spela in. De gör tagning efter tagning men det sitter inte. Alltid är det någon som spelar fel. Till sist kommer de i alla fall igenom en gång utan haveri och de går in i kontrollrummet för att lyssna.

- Nej, det är inte tajt, säger Sune.

- Fan vad min sax låter, säger Arne.

- Gitarren är ostämd, säger Stefan.

Då säger teknikern Tomas:

- Jag föreslår att vi provar med att lägga in programmerade trummor i datorn. Då får vi en stabil grund som vi kan bygga vidare på. Vad säger ni om det? Jag har en hel del bra trumljud här.

Det kändes ju som ett stort bakslag för Bengt-Lars men till sist ger han med sig.

- Ta ni ett break så fixar jag det.

En halvtimme senare kommer de tillbaka och Tomas säger:

- Bengt-Lars! Gå in och slå på en crashcymbal.

Han gör som han blir tillsagd.

- Bra! Nu lägger jag in den överallt där det behövs. Det är mycket roligare med en av dina egna cymbaler. Det är ju ändå er låt.

Bengt-Lars fick alltså spela en cymbal på denna singel...

Det är samma problem med basen. Den är inte tajt.

- Jag provar att fixa det i datorn, säger Tomas. Jag flyttar på tonerna.

Men det låter inte bra. Det blir syntbas av datorn i stället.

Och så håller det på även nästa dag. Saxen är falsk men det fixar Tomas i datorn. Kören är falsk och det fixar Tomas i datorn. Leadsången är falsk och det fixar Tomas i datorn.

Sune har i alla fall en liten överraskning för dagen. Han vill inte ha syntstråkar så han har ordnat en riktig stråkkvartett som ska lira på hans låt. Det är kompisar som han samlat ihop som också lilar lite på kul.

Mycket riktigt, kl 17 stövlrar fyra stråkmusiker in i studion. Sune ler förnöjt medan han delar ut papper till dem.

- Vad är det här? frågar en av violinisterna.
- Harmonierna, ackorden på min låt, säger Sune.
- Vadå ackord? Har du inget arrangemang på noter?
- Noter? Ääh, det kör vi aldrig med. Vi skriver bara ned harmisarna. Ni kan väl köra efter dem!

Vid det här laget ligger resten av bandet och kvider av skratt! Nicke försöker sansa sig lite och förklarar:

- Man kan inte lira ackord på fiol. Man kan bara lira en ton i taget. Tillsammans kan de bilda ett ackord men då måste man skriva ner varje ton som varje musiker ska spela. Det kallas att arrangera!

- Man kan ni inte plankta syntstråkarna då, försöker Sune.

- Nej, det skulle nog inte funka så bra. Det skulle i alla fall ta för lång tid.

Sune inser sitt nederlag och samlar ihop sina harmisar igen. Det blir syntstråkarna i alla fall.

De lyssnar igenom låtarna igen och konstaterar att gitarren måste göras om. Sune gör några tappra försök men det svänger som kylskåp. Tomas föreslår då att de ska ta in Jerker, en studiomusiker som just då råkar jobba i den andra studiolokalen. De andra tycker det verkar bra så Tomas ringer in och frågar:

- Jerker, har du lust att pensla på ett par dansbandslåtar?
- Jag ska dra om tjugo minuter. Jag ska med ett tåg.
- Ja, men du hinner. De är tre minuter. Det finns ackord nedskrivna.
- OK. Jag kommer.
- Bra. Ta Stratan.

Jerker kommer in och pluggar in gitarren i studios gitarprocessor. Tomas säger till Jerker:

- Preset 11, 440 Hz, shuffle, ringanacka, 125 BPM, D dur. Är du klar?
- Shoot!

Första låten sitter som en smäck och Tomas säger:

- Den andra är snabbare. 157 BPM, rak countrylåt, G dur.

Den sitter också som en fläskläpp. Då säger Jerker:

- Kör andra versen så ska jag lägga ett par country-licks.

Han hinner precis klart till det är dags för honom att gå. De andra i bandet står bara och gapar! Alla tycker att det låter kanon-bra. Och country-licksen som de fick på köpet... Stefan är lyrisk:

- De lyfter hela låten! Det bästa på hela inspelningen!

Jerker säger på vägen ut:

- Min vanliga taxa va? 800 per låt. Vi ses!
- Det blir i alla fall billigare än att traggla med fler tagningar, säger Tomas när Jerker gått.

Bus

Vecka 47, lördag. Gig i Norrköping.

De ska till ett för dem nytt ställe och har fått veta att hovisen där är lite lömsk. Han brukar busa med banden och ställa till lite hyss för dem.

Det börjar lite lungt med ett par dragsmällare i dörren in till logen.

- He, he, tänker Nicke. Han verkar ju kul!

När Sune börjar sjunga första låten i andra set, märker de att sången låter "hrmmpf", som om någon håller för munnen och sjunger. Sune tittar kallsvettigt på Nicke som börjar vrida febrilt på mixern. Men det hjälper inte, det låter fortfarande anka. Så efter första dansen måste de kolla Sunes mik och skruvar av puffskyddet. Då upptäcker de att det ligger fullt med papper där under! Hovisen är starkt misstänkt...

Efter andra pausen upptäcker de nästa hyss. Hovisen har skiftat kablar till bastrumman och virveltrumman så det låter som Bengt-Lars spelar i baktakt ett par takter innan han upptäcker felet. De andra garvar friskt när de hör det!

Mitt i tredje set upptäcker Arne att saxen låter "gurglande". Han vänder den upp och ner och det rinner en hel skvätt öl ur den!

- Jävla hovis! skriker han.

De andra asgarvar och Stefan skriker:

- Nej, det måste ha varit den där fyllskallen som var framme och ville höra Creedence.

Han stod där och vinglade men sin öl. Skyll dig själv om du ställer saxen precis framme vis scenkanten!

Efter giget tänker Arne att de måste i alla fall ge igen så han går iväg till pulten där hovisen tar emot bordsbeställningar m.m.

Med fruvar

Vecka 48, tisdag. Ett äldre par har satt sig och ska beställa in mat på plejset i Norrköping.

- Hovmästaren! Kan vi få en annan meny?

- Men de är precis likadana allihop.

- Kan vi få en annan meny?

- Jo, visst kan ni det.

Arne hade lagt in en bild på en extremt lättklädd ung dam i den menyn. Där fick hovisen igen...

Lördag, gig i Enköping. Det är julbord och Sunes fru Ulla och Arnes fru Siv passar på att följa med för att roa sig.

Hela sällskapet får ett eget bord i ett hörn av restaurangen så det är en klar förbättring mot personalrummet i köket. Grabbarna måste förstås avstå från den lilla nubben men tjejerna ska inte upp och lira så de tar in ett par klara.

- Skål! ropar Ulla.

- Sscchhh! Inte så högt! fräser Sune. Vi är ändå här och jobbar.

- Men jag jobbar inte. Jag ska ha kul. Skål!

- Det är inte så lyckat att bandets bord låter mest på hela plejset. Vi är liksom personal, försöker Sune förklara.

Efter maten går Bandlerz in i logen för att byta om och för att komma dit måste man gå genom köket. Men tjejerna hänger med. Det dröjer inte lång stund innan glaset är tomta och de går ut i baren för att fylla på. Så de springer där fram och tillbaka ett antal gånger medan de pratar och skrattar högt. Många gäster noterar de ljudliga damerna som kommer från köket. Hovisen är inte imponerad och går fram till Sune:

- För våra övriga gästers skull vore det tacksamt om damerna i ert sällskap höll en lägre profil. De märks väldigt väl.

Sune blir illröd i ansiktet och går fram till tjejerna och ber dem lugna ner sig.

- Men va, fan. Det är ju fest! säger Siv. Slappna av lite vet jag. Man måste ju få ha lite kul på ett sånt här ställe.

Bandlerz börjar lira och tjejerna är förstås först uppe på dansgolvet och dansar med varandra. Ganska vilt. De andra har just svalt maten och väljer ett lugnare sätt att dansa. Mellan låtarna hörs busvisslingar och spontana kommentarer från tjejerna:

- Du är så söt gubben min, när du står där uppe! vrålar Siv.

- Jag vill vara din gitarr när vi kommer hem! skriker Ulla.

- Du får vara sax när vi kommer hem! fyller Siv i.

Och så håller det på. De dansar "dirty dancing" med så många de kan och i pauserna vinglar de in i logen. ALLA vet nu att de är med bandet.

I tredje set blir en snubbe lite svartsjuk på Sivs danspartner och börjar gruffa. Det slutar med vilt slagsmål mitt på dansgolvet och vakterna får storma in och bryta fajten. Bandlerz blir tillsagda att sluta spela och snubbarna blir förstås utslängda under vild protest. Tjejerna tycker det är orättvist och börjar också bråka med vakterna. Så de skulle blivit utslängda de också om det inte vore för att de hela tiden skrek att de var med bandet. Så efter löfte om tystnad får de vara kvar. Alla i lokalen följer spektaklet.

På scenen står då fem musikanter med mycket röda ansikten och vill bara därifrån. Med nya personnummer.

Försäkrings-gig

Vecka 49, fredag. Gig på Folksams julfest i Stockholm. Alla i bandet får också käka julbord.

Nicke har blivit ombedd att kompa snapsvisorna och passar på att köra en liten monolog innan. Problemet är bara att han missuppfattat vilket försäkringsbolag det är som har fest. Han är helt inställd på att det är Trygg Hansa...

- Hej alla trygga Hansar! Vi i Bandlerz har alla våra försäkringar hos er i Trygg Hansa! Och det har jag även privat. Det känns så tryggt, precis som det låter. Förut, hade vi i bandet en sån där musikinstrumentförsäkring i Folksam. Som skulle vara så bra, så de. Men när vi blev av med grejer i vår buss fick vi inte ut hälften av vad det var värt! Fast med ett par "extra stöder" gick det rätt bra ihop i alla fall, he he. Skål på er!

Vi det laget hade Sune noterat Nickes lilla "miss" och stod ilsket och väntade vid sidan av scenen. När Nicke klev av fräste han:

- Det är ju Folksam som har fest, din idiot! Inte Trygg Hansa!
Nicke sjönk ihop i en hög bakom PA-högtalaren.

Lördag. Gig på en annan julfest, utanför Stockholm. Bandlerz har sovit på hotell i stan.

När de går mot bussen för att åka iväg, upptäcker de att den är borta! Är den stulen??

Ett besök på polisstationen visar så småningom att den är bortforslad därför att den var felparkerad. Den hade stått mitt i en bussfil.

- Ja, sa Arne. Det stod BUSS med stora bokstäver mitt på gatan så jag parkerade där...

Det tar sammanlagt en och en halv timme att lösa ut bussen så de blir försenade till kvällens gig. De skulle varit där extra tidigt för att bli klara med riggningen i god tid innan gästerna kommer. Nu kommer de tjugo minuter innan gästerna och möts av en högst irriterad arrangör.

- Nu får nu fanimej sno på! säger han. Det ska vara tyst på scenen när gästerna kommer.

De får packa upp det sista på nåder och någon soundcheck är det inte tal om. De slår inte ens på prylarna.

Sen följer en låång väntan. Det är många rätter och tal som gästerna ska ta sig igenom.

När de sen ska slå på och börja lira, går säkringen hela tiden. Det är en automatsäkring som löser ut när de slår igång slutstegen. De försöker på olika sätt att hålla i den men det funkar inte. De måste ha ström från ett annat uttag.

Efter mycket jagande av skarvsladdar och provande av olika uttag kan de äntligen komma igång. 45 minuter försent. Vid det laget har många av gästerna tröttnat och dragit in till stan för att festa vidare.

En mycket besviken arrangör meddelar efteråt att gaget inte på långa vägar blir enligt kontraktet.

- Efter jul ska jag åka på "Trivselvarning" och träffa massor av arrangörer och andra band, säger han. Efter några öl kan jag inte lova att jag håller käft.

In igen

Vecka 50, lördag. Gig i Örebro. Bandlerz får återigen äran att äta julbord.

I första pausen går Stefan ut till garderoben för att kolla om en tjej som han känner, har kommit. En av vakterna ser honom och säger:

- Du där, på det här stället är det vårdad klädsel. Du får gå hem och ta på dig något rent om du ska vara kvar här i kväll.

Hans en gång vita kostym är nu mest grå, på vissa ställen svart. Och slipsen ser ut som den aldrig sett ett strykjärn. Det hjälper inte hur mycket han än försöker förklara att han är med i bandet. Och inte kan han visa dem affischen eftersom den är tre år gammal och han var inte med i bandet då. Han blir utslängd på gatan.

Efter ihärdigt bultande på dörren till sceningången kommer han till sist in, precis lagom till det är dags att börja spela.

Personalfest

Vecka 51, inget gig. Bandlerz har i stället en sedan länge bokad personalfest. På tisdagen går de ut och äter julbord.

Jul

Vecka 52, inget gig.

Julafton. Alla är gruvligt trötta på julmat. Sune och Bengt-Lars äter enbart fiskbullar och snaps. Micro-pizza är en annan vanlig rätt denna jul.

Nyår

Vecka 1. Bandlerz är lediga på nyårsafton. Inget gig någon annan dag heller.

Januari-pyssel

Vecka 2. Arne har taskigt med pengar efter jul och pantsätter saxen eftersom denna vecka också är ledig.

Stefan jobbar intensivt i körskolan för att kunna klara körkortsprovet för buss och lastbil.

Arne som är ansvarig för bussen lämnar in den till Mercedes för en vanlig service.

Sune får hem en låda med den skiva de spelade in före jul. Han spelar den när frun kommer hem och hon säger:

- Det var ju bra! Vilka är det?
- Det är ju vi, säger Sune.
- Va? Är det? säger hon. Men det låter ju himla bra. Är det verkligen ni?
- Ja, jo... säger Sune. Han fixade ju till en hel del i studion. Men datorn och så.

En vecka på Grand Canaria

Vecka 3. Bandlerz åker till Playa del Inglés på Gran Canaria. Där ska de spela en vecka i på hotell Playa del sol. Det blir en kombinerad semester och arbetsvecka eftersom anhöriga får följa med. Sol och bad på dagarna och spelning på kvällarna är det tänkt.

Men Nicke har inte sagt till sin fru Bodil att även anhöriga får följa med så när hon ett par dagar innan får reda på det, blir hon ju skitförbannad.

- Men jag tänkte att det är bäst att du är hemma med Lilleman, säger Nicke.
- Han kan ju följa med! säger Bodil. Men visst, du vill inte ha med mig...

Och nu är det för sent att fixa en biljett så hon får vara hemma. Men Sunes fru Ulla, Bengt-Lars fru Asta och Arnes fru Siv följer med.

Klas på deras bokningsbolag har ordnat ljudutrustning på plats där nere så de behöver bara ta med sig sina instrument utom trummorna. "Förstklassig orkesterutrustning" står det i kontraktet.

De ska åka på måndagen och planet går kl. 15.05 från Arlanda. Vid frukosten samma dag ringer Arne till Sune:

- Tjena! Jo, du... jag var tvungen och panta saxen och nu... Ja, det är lite knepigt med kontanter nu... Åh, jag kan väl köra synt?
- Aldrig i helvete! säger Sune. Vi har blivit bokade som ett mogenband och det är klart att du måste lira riktig sax. Varför har du inte sagt något förut?
- Öööh, jag har inte... hunnit, tror jag, säger Arne.
- Saxen ska med! säger Sune. Du har ett par timmar på dig att lösa ut den!

Med hjälp av ett lån från sin svåger kan Arne lösa ut saxen och komma bara tio minuter för sent till bussen där de andra redan sitter och väntar.

När de kört förbi Södertälje går fjädern till gaspedalen av. Den ska hålla tillbaka pedalen så att pedalen åker tillbaka upp när den inte trycks ner. Eftersom de har ett plan att passa blir Sune tvungen att hålla tillbaka pedalen genom att sätta foten under den, annars är det konstant full gas! Förutom en fruktansvärd kramp i högerbenet går det relativt hyfsat att ta sig till Arlanda. Arne och Sune turas om att köra och vila högerbenet.

När de nästan är framme vid Arlanda kommer Sune på:

- Jävlar! Jag glömde plattorna! Vi skulle ju ha med nya singeln och sälja.

Men parkeringen blir svettig... Folk tittar ganska konstigt när en orkesterbuss försöker parkera med fullt varv i motorn! De andra i bussen bara väntar på att de ska krocka med någon bil eller att en kolv ska komma farande genom motorluckan.

Flygresan går bra och det blir många drinkar på planet. Så när de kommer fram vill de inte släppa in Stefan i landet. Han är för onykter. Men de andra lyckas ändå snacka in honom med löfte om "total tillsyn".

När de ska ta sina instrument genom tullen blir det problem. Det finns inga papper på instrumenten och de tror att det finns narkotika lådorna. Ingen i Bandlerz pratar spanska och tullfolket pratar inte engelska, så de får helt enkelt inte ut sina prylar. Det slutar med att de får ringa barchefen på hotellet så får han komma ut till flygplatsen och reda ut alltsammans.

Efter allt strul är Nicke törstig och går in på toa och tar ett par ordentliga klunkar vatten. När han kommer ut frågar Arne:

- Drack du vattnet?

- Ja, visst, svarar Nicke.

- Eeéh, jaha du... Man ska aldrig dricka kranvattnet här, bara vatten på flaska. Du kan bli grisdålig i magen.

Resten av kvällen tillbringas Nicke på eller hängandes över toalettstolen.

På tisdagen regnar det under dagen så det går inte att vara på stranden. Fruarna är besvikna över att en hel soldag gått till spillo.

På kvällen är det dags att packa upp utrustningen för kvällens gig. Nicke kommer in i danssalongen alldeles likblek.

- Har någon en flaska vatten? säger han.

- Du kan gå ut och ta i kranen, säger Bengt-Lars och alla garvar.

Enligt kontraktet ska det finnas "förstklassig orkesterutrustning" på plats. Där finns ett trumset, en batteridrivna mixer med fyra (4) kanaler, två mikrofoner, två högtalare och en förstärkare till dessa. Punkt.

"Trumsetet" är inte så förstklassigt som kontraktet utlovar. Den största likheten med det som Bengt-Lars hade förväntat sig är att bastrumman är rund. Hela setet består av en rund bastrumma, en virvel som har en sejamatta tillverkad av gamla gitarrsträngar, en rejält sprucken hi-hat, en något oval puka och ett kastrullock som cymbal! Bastrumpedal saknas.

Bengt-Lars har inte tagit med sig några trumstockar. Det har alla trummisar med sig när de går hemifrån. Utom Bengt-Lars. Och inte ingår det i "trumsetet".

- Allt skulle ju finnas här ju, säger han. Jag tänkte inte på det... Men Sune, har du med dig plektrum?

- Jaa! svarar Sune.

Så Bengt-Lars får gå ut i och såga av ett par grenar från ett träd som står utanför hotellet. Med en lånad kniv kan han tälja till ett par pinnar som med mycket god vilja skulle kunna kallas för trumstockar. Jakten på ett par riktiga får börja på onsdagen.

Fyra kanaler på mixern till fem man. De är vana vid sexton. Trummor och sax är akustiska och låter ändå. Sune som sjunger mest lead får en egen kanal till sin mik. Sen blir det en mik på kanal två som får flyttas runt till den som ska sjunga kör på just den låten. Nicke klipper av kontakterna på Sunes och Stefan sladdar till instrumenten, skalar, virar och tejpar ihop dem. De kopplas båda in på kanal tre. Syntarna kopplas på samma sätt in på kanal fyra. En riktig fuskis som gör att allt måste stå på nästan fullt om det ska låta något.

Detta innebär att Sune och Stefan får justera volymen på sina instruments volymkontroller i stället för på mixern som de brukar. Men med denna fuskis påverkar volymkontrollerna varandra. Om Sune drar ner volymen helt på sin gitarr, blir även Stefans bas tyst. Och Sune som är van vid att dra ner sin volym på gitarren så fort han inte spelar...

Sune tänker inte ge upp och frågar barchefen på hotellet:

- Jo, den här utrustningen, är det verkligen allt som går att få fram? Jag vill inte riktigt kalla det förstklassig utrustning som det står i kontraktet.

- Va, duger inte våra saker? svarar han. Vi har haft många stora orkestrar här och ingen har klagat!

- Öööh, nej visst, säger Sune. Men mixern är väldigt liten och det finns inga monitorer.
- Monitorer? säger barchefen.
- Ja, högtalare på scenen så att vi kan höra oss själva, säger Sune.
- Men ni har väl hört låtarna förut? säger barchefen.
- Jo, visst men man behöver... säger Sune. Äh, glöm det!

Kvällen kommer och det är dags att gå upp och spela. Mitt i första låten kommer kocken utrusande från köket och svär något på spanska. Han kliver upp på scenen och tar Bengt-Lars "cymbal". På vägen tillbaka hytter han med näven åt Bengt-Lars. Allas hakor faller i golvet med en duns.

- Öööh, jaha, tänker Bengt-Lars. Folk har väl ändå inte åkt ända hit för att höra på en sketen cymbal...

Speltiden är mellan 20.00 och 02.00 så det kan bli problem med att få låtarna att räckta till. Så "Ingrid från Malmö" får önska många låtar en gång till...

Att säga att det är glest på dansgolvet är väl en underdrift. Inklusivt personal är det som mest ca femton personer i lokalen. Till att börja med.

Sune hinner "döda" basen fem gånger med sin volymkontroll under första set. Och i pausen har Bengt-Lars ordentlig kramp i högerbenet eftersom han inte har någon bastrumpedal och därför är tvungen att sparka på bastrumman. Fruarna meddelar att de inte orkar lyssna på eländet och sticker ut på stan. Alla i bandet är överens om att en oförglömlig vecka väntar...

På onsdagen är det lite sol ett par timmar mitt på dagen så fruarna rusar ut till stranden.

Giget denna kväll är bättre. Det kommer lite mer folk i alla fall. Ibland kan det hända att paren nästan krockar med varandra på dansgolvet. Det blir till och med lite drag ett tag!

Andra set och framåt blir utan bastrumma för Bengt-Lars orkar inte sparka längre. Och det är jobbigt att spela med de hemgjorda trumstockarna. Han glömde totalt bort att han skulle köpt ett par riktiga stockar.

Mitt i tredje set tar batterierna till mixern slut. Sune rusar ut till barchefen och frågar om han har några nya men det har han inte. Det finns inte att uppbringa på hela hotellet och tydligen inte någonstans hela stan så här dags. Sune får det ärofulla uppdraget att meddela publiken att kvällen är över.

Kvällen är ung och man kan ju alltid gå ut på stan. Men Sune, Bengt-Lars och Arne "blir tvungna" att stanna på hotellet och hålla sina fruar sällskap. De vill lägga sig tidigt så att de orkar gå till stranden nästa dag. Så Stefan och Nicke drar ut själva.

På torsdagen är det också möjligt så det blir inte mycket till strandliv då heller.

Nere i lobbyn möter Sune Asta och de står och beklagar sig en stund över den uteblivna solen. Sen säger hon:

- Vi funderar på att flytta till Sundsvall.
- Sundsvall? säger Sune. När då?
- Det får vi se, säger Asta. Kanske efter sommaren.

Sune går och grubblar på hur det i så fall ska gå med bandet. Men senare på kvällen får han annat att tänka på.

När de kommer ner till danssalongen med nya batterier till mixern, redo och ska spela, upptäcker de att någon har spikat upp en spånskiva över fronten på högtalarna!

- Vad i helvete! tänker Sune och letar reda på barchefen.
- Ni spelar för högt. Det bara skramlar. Vi orkar inte jobba här i baren i sånt buller.
- Ja, men... försöker Sune.
- Nej, skivorna sitter kvar. Det är redan bestämt.

Resten av kvällen låter ungefär - hrmpf, krmvlf... Det låter helt enkelt för jävligt så alla som kommer in i baren vänder i dörren. Bandlerz får spela helt själva hela kvällen.

Efter giget är de i alla fall partysugna. Fruarna har redan gått och lagt sig för de pallade inte med att lyssna på Bandlerz denna kväll. Perfekt upplägg för en helkväll på stan!

De drar till Kasbah och där är det inte brist på nöjen. De börjar med varsin drink på en bar och snart har de också varsin tjej vid sin sida. Stefans tjej är svensk tjej och heter Sara.

Det blir några heta danser och "djupa konversationer". Efter ett tag snarkar Stefan. Dags att bära hem honom...

Fredagen går mest åt att jaga chefer och försöka häva "beslutet" om spånskvivorna över högtalarna. Till sist får de tillstånd att ta bort dem om de lovar att inte "föra så mycket oväsen". Ingen strandvistelse då heller. Fast det gör inte så mycket eftersom solen tittar fram max en timme under hela dagen.

Bengt-Lars hittar äntligen ett par riktiga trumstockar i en skum liten affär som ägs av en mycket pratsam indier. "Very special price for you my friend" säger han ideligen.

Denna kväll är fruarna på plats danssalongen. In kommer också Sara. Det dröjer inte många låtar innan fruarna och Sara kommer underfund med att de har gemensamma intressen och Sara flyttar över till deras bord.

Sara berättar om gårdagen:

- Ni skulle sett grabbarna igår! Vi var ju typ ute då, ba´. Och dom ba´, fick tag på värsta brudarna, ba´. Vilka jäla slynor! Ni skulle sett hur dom höll på dansgolvet, ba´! Dom ba´, oooh, la, la! Och det värsta av allt, Sunes brud, hon var typ en kille, liksom. En transa! Men det märkte ju inte han fast han typ, satt och stirrade på lökarna hela kvällen, ba´!

Nu är fruarna rejält arga. Mellan två låtar går de fram till scenen och skäller ordentligt på sina män. Siv skriker:

- Ditt jävla äckel! Och dig ska man vara gift med! Hur fan kan ni? Och Bengt-Lars som drog en nitlott och fick en transa!

- Nehej, du, säger Asta. Det var Sune som hade en transa. Komma här och påstå att min Bengt-Lars inte skulle märka...

Nu blir det rejäl tumult mellan fruarna och folk bara står och stirrar på spektaklet. Grabbarna försöker på ett diskret sätt förklara att det inte hände något och att de får ta den här diskussionen efteråt när inte alla i publiken står och lyssnar. Och väntar på nästa låt. Sune ser likblek ut efter nyheten om gårdagens val av date.

- Jo, hon hade nog rätt breda axlar, tänker han.

Men till sist lugnar fruarna ner sig och dansen kan fortsätta.

Under kvällen flirtar Stefan hejdlöst med Sara. Problemet är att en annan kille också gör det.

När sista pausen är slut saknas Stefan så de andra får börja utan honom. Efter två låtar kommer "den andra killen" fram till scenen för att önska en låt och precis då kommer Stefan tillbaka. Med gräsfläckar på knäna. Han har inte märkt det utan blir upplyst av Arne som garvar högt.

- Ha, ha, ha, ha! Du har ju läppstift över halva ansiktet också, kvider han.

De andra garvar också när de ser den nya färgen på Stefans en gång vita svid. Han kan ju inte gå av scenen så han får stå så och spela. Folk ser lite konstiga ut när de dansar förbi scenen och ser Stefan.

"Den andra killen" letar förstås efter Sara och när han ser henne komma in igen strax därefter med gräs i håret, blir han rasande. Han rusar upp på scenen och börjar puckla på Stefan som får en rejäl snyting över näsan så näsblodet flödar. Vakterna springer dit och blir tvungna att skilja de båda slagskämparna åt. Och barchefen kommer upp på scenen och förklarar för publiken att danskvällen är slut. Han är ursinnig och bakom scenen får Blandlerz en utskällning så glaset i baren nästan skramlar.

På lördagen kommer Bengt-Lars ner till en sen frukost med stora påsar under ögonen. Han och Asta har bråkat hela natten och han säger till de andra:

- Är det någon som har en friggebod att hyra ut?

- Va? säger Sune. Ska ni skiljas? Häromdagen sa hon att ni skulle flytta till Sundsvall.

- Sundsvall?? säger Bengt-Lars. Vad fan har hon fått det ifrån? Det har vi aldrig snackat om.

Det regnar mest hela dagen vilket inte gör alla gladare.

På kvällen kommer Stefan till middagen med ett blått öga.

- Jag sa något dumt tydligen, säger han. Fråga mig inte vad, men förbannad blev hon i alla fall.

De andra vrider sig i magplågor på grund av skrattanfall. Nu har Stefan blivit väldigt färggrann - grå svid med röda fläckar av näsblod, blått öga och gröna knän.

Bengt-Lars kommer inte till middagen. Han har tröttnat och gått ut och tagit stora barrundan på egen hand. En kvart innan det är dags att gå på dyker han upp, aspackad! Sune får en magsyreattack så det nästan står eldslågor ur käften.

- Va fan! skriker han åt Bengt-Lars. Du får lira i alla fall. Håll bara takten, inga fills och andra hyss!

Jo, nog "svänger" det om Bandlerz denna afton. Bengt-Lars träffar trummorna ganska ofta i alla fall. Men mitt en i låt i slutet av första set hörs ett stort brak från trummorna. Bengt-Lars har somnat och ramlat av stolen. Där ligger han och snarkar och det går inte att få liv i honom på något sätt. De försöker med vatten och starka dofter men inget hjälper.

- Du får lira trummor Nicke, säger Sune.

- Ööh, jaha... säger Nicke.

Nicke har inte lirat trummor sen plugget så det låter minst sagt svajigt. Men på något sätt får han till något som liknar ett trumkomp så att de kan genomlida kvällen. Många låtar får strykas eftersom de blir alldeles för svåra för Nicke. "Ingrid från Malmö" önskar "California Blue" fyra gånger denna kväll.

Söndag morgon. Sune blir väckt av en mycket ilsken barchef som vrålar:

- Ni får åka hem idag. Det blir ingen sista kväll! Ni spelar inte en ton till på mitt hotell! Jag går hellre upp på scenen och ylar själv! Sätt igång och packa nu! Planet går om tre timmar.

Så de får åka hem en dag tidigare, likbleka. Det blev inte mycket sol. Men denna dag, när de måste packa i rekordfart, skiner solen som aldrig förr!

Det är ett nedstämt band med sällskap som landar på Arlanda.

- Ska vi ta in på hotell till i morgon? säger Ulla. Då kan vi pressa i ett solarium. Folk tror ju att vi ska komma först i morgon och vara bruna som pepparkakor.

Men den idén läggs ner. Den enda som har färg i ansiktet är Arne, av kramp i högerbenet. Han får köra bussen hela vägen hem utan den lilla fjädern som håller upp gaspedalen.

Hemma igen

Vecka 4, inget gig.

Bandlerz är hemma igen och Sune ringer till Klas på deras bokningsbolag Musiktrixarna. Han har ännu inte fått veta att veckan blev kortare och Sune låtsas som ingenting.

- Hallå Klas!

- Tjena Bandlerz! Hur var Canaria då?

- Jo, det var väl.. OK, tror jag. Vi hade lite...

- Var det några skarpa damer där då?

- Jo, det fanns väl några stycken. Men det blev lite strul med prylarna för...

- Vadå, var det många tjugoåringar eller bara russin?

- Tja, det var lite blandat. Det var inte så många på hotellet. Men ute på stan såg man lite sköna kex. Du, den där riggen, hur hade du fixat den?

- Say no more! T&A hela dagarna va? Ha, ha, ha! Men kikare på balkongen som vanligt gissar jag?

- Njaej, öh, den var inte med... Men alltså, det var ju inte riktigt de bästa prylarna jag...

- Va! Hade du inte med kikaren? Någon lycka med damerna då?

- Ööh, de flesta hade ju fruarna med oss. Det är ju bara Stefan som är unkis så du kanske ska fråga honom om det. Men du, den där riggen...

- Ha, ha, ha! Den där Stefan kan man lita på! Djävligt bra bassist är han.

Sune, tjugo minuter senare:

- ...och hon den blonda hade riktiga meloner, visst...

- Tänk om man fick dra iväg så där en vecka, säger Klas. Fan för och sitta här på kontoret i snöslasket. Och så lägger varvräknaren av i BMW:n. Kan du haja! Den har bara gått fyrahundra mil och så lägger varvräknaren av!

- Jaha du, vilket elände, då... Men min 142:a har aldrig haft någon varvräknare.

- Åh, man kan ju inte köra utan varvräknare fattar du väl!

Ryktet hinner ikapp

Vecka 5, inget gig.

På måndagen ringer Klas på Musiktrixarna till Sune:

- Arrangören i Söderköping ringde nyss. Han bokade av ert gig nästa lördag. Han upplyste mig om er lilla "förkortning" av Canariaveckan och ville inte ha ett band som inte står på benen! Va fan har du inte sagt något för??
- Öööh, jo, jag kom mig inte för mellan allt snack om meloner och det...

Ledigt

Vecka 6, inget gig.

Polare i publiken

Vecka 7, lördag. Gig på en pizzeria i Bålsta.

När de kliver in i bussen gör Sune en fasansfull upptäckt och skriker:

- Vad i hela... Arne! Har du inte fixat gaspedalen än? Du har ju haft tre och en halv vecka på dig att fixa den!
- Eeéh, va, säger Arne. Jo, det borde jag lagat, ja. Men det gick ju att köra ändå, eller hur?

Arne och Sune får turas om att köra och vila benet. Stora delar av kvällen blir de tvungna att sitta på en stol och spela.

När de håller på att packa ihop och publiken är på väg hem, kommer en gammal bekant till Arne fram till scenen.

- Tjena Arne! Det var länge sen!
- Tjenare Sivert! säger Arne. Det var minsann inte igår.
- Nä fan vad tiden går, du, säger Sivert. Och så är man ute och slösar bort sitt liv på såna här jävla förortssyltor. Med sån här jävla dassig dansbandsmusik som låter som Gud glömde... Fan, man vill ju ha lite drag om man ska stuffa ju! Och vad fan gör du här ute i busken då?
- Ööh, jo, jag har lirat här ikväll, säger Arne försynt.
- Ooh fan! säger Sivert. Lirat? Har det vart ett band här ikväll? Det märkte inte jag...

Körkort

Vecka 8, inget gig.

Stefan har äntligen klarat körkortsprovet så nu får också han köra bussen "på riktigt". Det firar han genom att gå ut på puben med ett par kompisar.

När puben stänger sticker de hem till en av kompisarna för att fortsätta. Men det är ganska dåligt med dricka där så Stefan säger:

- Det finns mer hemma hos mig. Jag sticker och hämtar.

Han har bilen hos kompiserna men vill gärna få hem den. Det är ju bara några hundra meter hem så det borde man kunna klara av även en sån här kväll. Problemet är bara att polisen ser honom och stoppar honom. Han får givetvis blåsa och de plockar honom på körkortet. Efter det får han inte köra något fordon alls på ett bra tag!

Wannabe

Vecka 9, lördag. Gig på statshotellet i Motala. Gaspedalen är ännu inte fixad så även denna resa går i krampens tecken... Men vissa sträckor ligger en som inte kör, på golvet och håller upp pedalen.

Stefan har en kompis som heter Harry som tycker det är kul att följa med ut på gig ibland. Han gillar att sitta och garva i bussen med grabbarna. Spela kan han inte men han gillar att dansa så när Bandlerz spelar passar han förstås på att bjuda upp. Till tonerna av "Ljus och värme" denna kväll dansar han med en tjej som heter Åsa.

- Ja, du vet, jag brukar hjälpa grabbarna med lite prylar när det behövs, säger Harry. Det är därför jag hänger med ut på en del gig, så man kan kolla soundchecken. I dag har jag mixat panoreringen på ekolizern och bytt EQ på lite lampor. Det är sånt därnt som man måste ha lite mer rutin för att förstå sig på liksom. Även rent musikaligt brukar jag hjälpa dem. Jag kan tipsa om lite nya ackord till bastrumman och så där. Och så brukar

jag kolla så att de verkligen sjunger i dur. Det är sånt därnt som är svårt att höra själv när man står på scenen liksom. Annars sjunger jag i ett dansband själv vet du.

- Jaså, vilket då? frågar Åsa.

- Bodix, svarar Harry. Vi har jåkligt mycket jobb, nästan jämt. Och så ska vi vara med i melodifestivalen nu i augusti. Men det är hemligt så säg inget till någon. Fast först måste vi komprimera klart vår nya platta. Ja, egentligen är det två plattor. Vi hade ju fyra dagar i studion så då hann vi gott och väl med två plattor. Det går ju mycket fortare med datorn liksom. Och ändå var jag tvungen att laga bandspelartrossen hela första dagen. Vi släpper några singlar först innan sommaren. Sen ska vi lanseras utomlands. Tyskland är jävligt på alltså. Och så kanske vi åker en sväng i England också, vi får se. Det gäller ju att inte ta på sig för mycket. Jag har lovat att skriva lite låtar åt Lasse Holm också. Och så kanske jag ska sjunga en duett med Christer Engberg.

- Jaha, men ikväll är du ledig då?, frågar Åsa.

- Ja... jo... vår trummis har blivit sjuk så...

Efter giget ska Sune gå och hämta bussen. Då ser han i backspegeln Åsas rufsiga huvud sticka fram bakom en gardin till en av sängarna. Sen hör han Harry svära något som "inte är lämpat för tryck"...

Skivförsäljning

Vecka 10. Arne lämnar äntligen in bussen till Mercedes för att fixa gaspedalen.

Lördag, gig i Köping. Strax efter att de åkt från Flen ringer Sunes mobiltelefon:

- Ja hej, jag heter Åsa. Jag söker egentligen Harry, han som sjunger i Bodix. Jag har kollat om Bodix ska spela i närheten av Motala men jag kan inte hitta några spelningar alls med dem. Jag tänkte, eftersom han brukar hjälpa er med det tekniska och så, att du kanske vet var man kan få tag i honom?

- Ööh... jaha, säger Sune. Nej, jag vet inte. De har väl repat tror jag. Du får kolla annonser i tidningen "Får jag lov". Där brukar det stå om alla dansband. Oj, nu kör vi in i en tunnel... hållå... schschllsch....

Sune trycker snabbt av telefonen.

Försäljningen av skivor har gått trögt så Sune tänker att man får väl hitta andra försäljningskanaler i så fall. Innan de öppnar på plejset i Köping går han ut med tio skivor till garderoben för att fråga om de kan sälja några.

- Nej tyvärr, vi kan inte sälja något här, säger garderobskillen.

Men på väg därifrån glömmer han skivorna på en stol när han ska kamma håret framför en spegel.

Efter giget kommer arrangören fram till Sune med skivorna.

- De här hittade jag ute vid garderoben på en stol, säger han. Det måste vara era. Jo, det är det. Och alla tio skivorna är kvar!

Maskinellt rep

Vecka 11, inget gig. Bandlerz passar på och repa en kväll. Sune har delat ut kassetter så att grabbarna ska kunna lära sig båda låtarna innan de repar tillsammans. Och för en gång skull har de verkligen gjort det!

Efter att ha kört första låten ett par gånger säger Sune:

- Hör ni, den här går alldeles för högt för mig. Vi får sänka den till en annan tonart.

- Men va´ fan! säger Arne. Du har ju själv bestämt tonart och meddelat oss!

- Jo, men, jag trodde det skulle funka när man tar i lite, säger Sune. Kan vi inte prova den i Giss i stället?

- Men jag har ju programmerat sequensern i Bb nu, säger Nicke. Det blir ett hästjobb att transponera.

- Ööh, jaha, säger Sune. Men vi kan väl lämna den här låten så länge och köra den sen när Nicke har transponerat?

De andra låter sig motvilligt övertalas.

De kör den andra låten och det funkar bra tills de kommer till breaket innan höjningen. Där stupar Bengt-Lars. De försöker igen men han lyckas inte bättre. Då kör de enbart det partiet om och om igen men det går inte i alla fall, trots att de lyssnar på originalet flera gånger. Bengt-Lars tar sig inte igenom. Då säger han:

- Åh va fan! Det går ju inte och lira en sån här skitlåt! Jag får ingen feeling! Texten är banal med en massa nödrim. Och så harmisarna i sticket, de är ju jättevanliga. Det låter som allt annat. Jag kan inte stå för det här om vi spelar den här låten offentligt!

Det slutar med att de inte får några nya låtar inrepade denna kväll. Ulla sätter nästan kaffet i halsen när Sune kommer hem tidigare än han sagt...

Bli kvar...

Vecka 12, gig i Sundbyberg utanför Stockholm.

Stefan har noterat en trevlig, ung dam på dansgolvet. Efter giget kommer hon fram och småpratar lite. Sen säger hon:

- Vill du följa med hem och... dricka te?

- Jo visst! Jag älskar... te.

- Bra! Då tar vi en taxi hem till mig.

Han talar om för de andra att han inte följer med bussen. Det blir tåget hem sen.

Hon bor i Västerhaninge på andra sidan stan och det tar en dryg halvtimme att åka dit. När de stannar säger hon:

- Vänta här. Jag ska bara upp till min syrra och hämta nyckeln.

- Visst!

Men hon kommer inte tillbaka. Stefan försöker ta reda på vart hon tog vägen men ytterdörren är låst på det stora hyreshuset och han vet ju inte alls vad hon heter. Han börjar känna sig blåst. Dels på en god kopp te men också på femhundra som taxametern visar.

Så det blir lika lång väg tillbaka och sen fem timmars väntan på stationen innan tåget till Flen går. Han ångrar bittert att han inte åkte med de andra...

Non-stop dans

Vecka 13, gig i Skövdes folkets hus. De ska spela non-stop med Curt Britts. Det innebär att det är två band som varvar hela kvällen så att det inte blir någon paus i dansandet, dans non-stop. Banden spelar ett set i taget och lämnar sen över till de andra.

Bandlerz kommer före Curt Britts och börjar lasta in sina prylar. När de är nästan klara kommer också Curt Britts. De hälsar på varandra och småpratar lite. Gitarristen i Curt Britts frågar Nicke:

- Har du ett par arbetshandskar att låna ut? Jag glömde mina hemma.

- Arbetshandskar? säger Nicke.

- Ja, vanliga arbetshandskar, så att man inte gör illa händerna när man roddar, säger Curt Britts gitarrist.

- Njaeej... det... har vi inga... säger Nicke.

- Va? säger Curt Britts gitarrist. Men gör ni inte illa händerna då? De ska man ju ha att spela med.

- Jo, det har du ju faktiskt rätt i... säger Nicke. Vi ska köpa det till nästa gig.

Bandlerz börjar kvällen och det är rätt glest på dansgolvet.

Sune har en ny effektpedal till gitarren denna kväll, ett tremolo. Nu kan han äntligen få "det rätta 60-tals-soundet" på vissa gitarrslingor, är det tänkt.

I bytet innan Curt Britts ska gå på, säger gitarristen i Curt Britts till Sune:

- Jag hör att du kör mycket med tremolo...

- Ja, visst! säger Sune. Jag slog på den klockan nio och nu får den vara på till vi åker hem!

Curt Britts går på och det blir genast fullt på golvet. När Bandlerz sen går på, fylls i stället baren och det blir väldigt glest på golvet. Och det blir inte bättre av att de slår på PA-högtalarna till publiken efter fem låtar. Nicke hade glömt masterregeln nere...

Efteråt pratar de med arrangören som är väldigt nöjd:

- Kanonkväll! säger han. Ett band som fyller golvet och ett band som fyller baren! Vi har sålt väldigt bra ikväll.

Nya lampor

Vecka 14, Lördag. Gig i Tierp.

Nicke har fixat nya lampor. Han har tagit två blomlådor för balkongbruk och satt i fyra 300 W lampor i varje. Sen har han tejpät olika filter framför. Det är en stolt musiker som visar sitt bygge för de andra. Äntligen har de lite mer effekt än de klena Ikea-lamporna de hade förut.

Men efter två låtar i första set märker Stefan att det är något som luktar bränt. Han ser att det ryker från Nickes blomlådor och slänger sig på kontakten och drar ur den.

I pausen tar de ner lådorna och tittar på dem. Lamphållarna har smält och blomlådorna var på väg åt samma håll. Det visar sig att Nicke använt vanliga lamphållare för hemmabruk i bakelit i stället för i porslin som tål betydligt mer värme. Och blomlådor är inte designade för att innehålla 1200 W lampor... Bandlerz får spela resten av kvällen i mörker.

Ny frontfigur i bandet?

Vecka 15, lördag. Gig i Uppsala.

På väg till giget sitter Sune och funderar på hur han ska få fart på bandets karriär. Plötsligt säger han:

- Vi ska ta in en sångerska! Det kommer att göra succé! En ung, snygg tjej som verkligen går hem hos publiken. Kolla de stora gängen som Wizex, Lotta Engbergs och dom.

De andra är måttligt förtjusta i idén.

- Varför ska vi ha en brud med? Din sång duger alldeles utmärkt, säger Nicke. Det blir ju en till som ska vara med och dela på degen!

- Men med hennes hjälp kommer vi ju kunna höja gagerna ännu mer, säger Sune.

- Och en gång i månaden kommer det bli ett skitdåligt gig för då har hon sån där... PDF, säger Stefan.

- Vad dum du är, säger Arne. Det heter ju SMS!

På giget dyker Sunes gamla polare upp igen, och även denna gång har han likadana kläder som bandet! En kostym som en gång var vit... Han har blivit avvisad tre gånger av vakterna men lyckas ändå planka in via ett lastintag. Enligt god tradition känner han sig familjär med bandet och följer med dem in i logen i pausen.

Efter en styrkande paus känner han sig redo för scendebut. Starkt inspirerad av filmen "Black Jack" tar han över sången i Corrine Corrina. Han hinner också spy ner Sunes mik och monitorhögtalare innan vakterna slänger ut honom.

En något snuvig Sune tänker sen inte så mycket på det. Men soundet i monitorn blir lite "grötigt"...

Audition

Vecka 16, inget gig.

Reaktionerna hos allas fruar är minst sagt negativa. Bengt-Lars fru inser att det kommer att komma att skapa problem:

- Jag vet hur det blir. Minst en av er kommer inte att kunna hålla gylfen stängd och sen är det kört!

På söndagen har de audition i replokalen. Sune har hittat tre tjejer som vill provsjunga.

Först ut är Lotta. De kommer överens om vilken låt de ska köra och hon går fram till miken. Men då säger hon plötsligt att hon ändrat sig och att hon inte vill provsjunga. Ingen fattar någonting men det är inte mycket att göra åt. Nästa tjej, Annika kommer in även hon backar ur i sista sekunden!

Nåja, det återstår en tjej, Eivor från Mjölby. På bred ösgötska presenterar hon sig och säger att hon vill sjunga "Ljus och värme". Och det är ju lugnt, den har de lirar mycket.

Jo, hon sjunger, fast i fel tonart. Men det märker inte Sune för han är så upptagen av att studera hennes stora "lungkapacitet" och de andra undrar hur länge de ska hålla på. Till slut avbryter Arne och de försöker hitta rätt tonart för henne. Jo då, med lite god vilja tar de sig igenom låten. En annan låt de provar går bättre.

- Efteråt är alla utom Sune väldigt skeptiska.
- Nja, hon sjunger ju rätt låt i alla fall, säger Stefan.
 - Hur fan ska vi klara av att lira med en som är så tondöv? säger Arne.
 - Det är lugnt, säger Sune. Hon är som en oslipad diamant. Det behövs lite rutin bara. Det kommer att bli kanon. Lita på mig!

När de ska plocka ner prylarna säger Stefan:

- Jag tror jag vet varför de andra brudarna bangade. Sune, du har inte tvättat ur din mik sen Uppsala va? Den luktar ju fan spya så in i helvete! Och den skulle tjejerna sjunga i!

Skadan är redan skedd och Sune verkar ha bestämt sig. Han vill ha med Eivor. Att försöka få tillbaka de andra tjejerna för ett till test är han inte intresserad av. Så de andra i bandet kan inget annat göra än att hålla med...

Eivor

Vecka 17. Eivor har fått kassetter och texter och sitter nu hemma och repar.

Lördag, gig i Strängnäs. Sune är inte riktigt på hugget. Han verkar ha tappat motivationen för sången. En förklaring kan vara att han fortfarande inte rengjort sin mik... Och så är det sista giget utan Eivor.

På vägen hem har Sune genomgång med grabbarna inför framtiden med Eivor.

- Och kom ihåg, nu har vi en tjej med i bandet! Så det är slut med fjärtandet i bussen och allt snack om brudar och snusk. Ni får ju för fan uppföra er lite! Och viktigast av allt, den som inte kan hålla fingrarna i styr och börjar stöta på henne, åker ut! Det här är ett professionellt samarbete och då kan man inte hålla på och snuska sig med varandra.
- Men han ska väl vara med och rodde? säger Nicke.
- Ja visst! Hon ska jobba som alla andra. Men hon kanske inte behöver vara med och lyfta de tyngsta prylarna.

Premiär med Eivor

Vecka 18, rep tre kvällar med Eivor. De kör några nya låtar som Eivor föreslår. Om man ska vara snäll kan man säga att det går "så där"...

Lördag, gig på hemmaplan i Flen. Premiär för "Bandlerz med Eivor"!

Hon kommer inte att vara med hela kvällen utan ska gå på i andra set och ska hon sjunga fyra låtar.

I pausen sitter hon i logen och är väldigt nervös. Och när hon kommer upp på scenen är hon knappast mer lugn så när första låten börjar ser hon helt livrädd ut! Grabbarna får lira introt tre gånger innan hon lyckas komma igång och sjunga.

Den manliga delen av publiken är väldigt förtjust i den nya sättningen av Bandlerz. Några står längst framme vid scenen med tungan halvvägs ner till golvet och de flestas huvuden gungar i takt med Eivors guppande behag. Men den kvinnliga delen är betydligt mer ogillande.

Resten av setet går lite bättre och Eivor tar sig på något sätt igenom sina fyra låtar. Men hon ser fortfarande ganska skärrad ut.

Mer rep med Eivor

Vecka 19. Under veckan repar de under några dagar in fler låtar med Eivor. Det blir favoriter ur den befintliga repertoaren. Men första dagen känns det inte alls bra, det är alla överens om. Andra dagen börjar lika illa. Antingen låter hon pipig och tunn eller också verkar hon sjunga nere i källaren. Konstigt...

Då kläcker Stefan en idé:

- Vi kanske ska transponera låtarna till en annan tonart! Tjejer har ju en mycket ljusare röst och kan inte sjunga i samma tonläge som oss killar.

Alla ser ut som frågetecken och tittar på varandra.

- Vadå ljusare röst? undrar Bengt-Lars.

- Nej, jag har ingen lust att gå in i sequensern och transplantera alla låtar, stönar Nicke.

Efter en het diskussion och många runda ord över sequensern kan de äntligen spela en låt i en tonart som passar Eivor. Sen kör de några andra transponerade låtar utan sequenser och hon tar sig igenom de flesta utan att PA:t skrumpnar.

Resten av veckan tillbringar Nicke med sequensern och transponerar låtar.

Lördag. Gig i Södertälje. Under riggningen bryter Eivor nageln när hon ska fälla upp ett mikstativ så därför kan hon inte rigga mer denna gång.

Innan de ska upp på scenen är Eivor i upplösningstillstånd:

- Jag kan inte uppträda idag! Min nagel har gått sönder. Och det är på den hand som jag håller miken med. Hur ska det se ut?

Sune försöker på alla sätt övertyga henne om att det inte gör något. Ingen kommer att märka något. Och hon ju alltid hålla miken i andra handen. Men inget hjälper... Denna kväll får Sune sköta sången själv. Eivor vägrar gå på.

Problemet är bara att nu är väldigt många låtar transponerade till tonarter som passar Eivor. Och inte Sune.

- Du får ladda in de gamla versionerna i mina tonarter i stället, säger Sune mellan två danser.

- Nej, det går inte, säger Nicke Jag har ju bytt.

- Ja, men du har väl de gamla filerna kvar?

- Nej, det... har jag inte... Jag ersatte dem med de nya...

Resten av kvällen låter Sune antingen som en skadeskjuten kastratsångare eller en bakfull storrökare...

Ett skakigt gig

Vecka 20. Nicke tillbringar veckans alla kvällar med att transponera tillbaka alla låtar i sequensern, just in case... Men denna gång ser han till att ha båda versionerna av låtarna kvar.

Sune är hemma hos Eivor ett par kvällar och försöker få henne att förstå att man måste sköta gigen och inte backa ur i sista stund bara för att det inte passar. Hon nickar och ler. Och bjuder på fika och de har sååå mysigt!

Lördag. Gig i Tierp. Ett nytt ställe och Sune är lite extra nervös eftersom ägaren är svåger till den största bokaren i hela landet. Ett ökengig här och det kan sätta djupa spår i Blandlerz spelplan...

När de ska göra soundcheck upptäcker Bengt-Lars att han inte har med sig två hela trumstockar. Han hittar en som är nästan hel och en som är en bit kortare. Och trumstocks försäljningen i Tierp en lördagskväll är något begränsad... Sune tar en ordentlig klunk Novalucol när han blir varse om situationen. Han är också nervös över att Eivor inte tagit hans predikningar på allvar. Hon bara MÅSTE göra bra från sig, tänker han.

OK, första setet börjar. Bengt-Lars kämpar med sina alternativa stockar och försöker sätta slagen så rätt som det bara går. Man kan ju säga att timing-politiken blir något liberal denna kväll... "What a feeling!" Sune försöker hålla masken bakom miken och samtidigt sjunga. Och inte tänka på hur det ska gå i nästa set när Eivor ska gå på.

Andra set. Alla går upp på scenen inklusive Eivor och arrangören står i baren och studerar bandet med en kritisk blick. De kör igång "Moonlight shadow". Eivor börjar sjunga men efter tre rader räcker hon över miken till Sune och skriker:

- Nej, du får sjunga! Jag har ingen lust på den här låten längre.

Sune blir stel som en pinne! Hans händer är upptagna av gitarren så han kan inte ta emot miken. Och där står Eivor och räcker ut hela handen. Och skriker, denna gång närmare miken vilket gör att ingen i lokalen missförstår hennes budskap. Men Sune har bestämt sig för att inte försöka kraxa sig igenom några låtar i hennes tonarter. Följaktligen blir denna låt utan sång och utan melodi. Och lite senare är baren även utan arrangör. Han har hört nog och går in på kontoret igen.

Nåväl, Eivor sjunger sina låtar i resten av setet och i pausen är alla riktigt förbannade. De skäller ut Eivor efter noter (den enda gången någon kommit i kontakt med det ordet) och hon börjar ana vad hon ställt till med. De är alla överens om att detta inte får hända en gång till för då åker hon ut.

Eivor behövde kanske en spark där bak för resten av kvällen går riktigt hyggligt. Det är bara ett par stycken som kommer fram och vill höra "den manliga sångaren". Men arrangörens omdöme är redan spikat. Han orkar inte höra Blandlerz mer denna kväll.

Avslag

Vecka 21. Giget i Arboga blir avbokad. Ryktet om Tierp-giget har spritt sig och arrangören vill ha ett annat band.

Ett lyckat gig

Vecka 22. Giget i Sala på fredagen är inte avbokad. Bengt-Lars har inte glömt sina stockar och Eivor vägrar inte att sjunga några låtar. Kort sagt, ett kanon-gig!

Men Stefan har bekymmer. Fyra av hans före detta... vänner kommer och alla står och trånar vid scenkanten. Ett par av tjejerna har rest långt för hans skull. Stefan är inte alls road av situationen och smiter så fort han kan ut i köket i pauserna.

Mycket riktigt, alla fyra blir så småningom på det klara över att de haft samma mål och ett högljutt gräl uppstår. Ingen i lokalen utom möjligtvis han i garderoben missar några detaljer. Några i personalen rusar ut i köket för att inte asgarva inför gästerna. Kocken tittar lite pilemariskt på Stefan sen när han går förbi.

Lördag. Sune har lurat i sin fru att de är ute och spelar. I stället åker han hem till Eivor för att ännu en gång predika om musikalisk professionalism. För säkerhets skull. Han predikar så bra de till slut är tvungna att prova självsvängnings-faktorn i Eivors säng.

Planering inför Frykdalsdansen

Vecka 23. Sune har ångest för snedsteget med Eivor. Samtidigt börjar han tvivla på sitt äktenskap. Amors pilar träffade nog lite i alla fall. Efter ett långt äktenskap lite på slentrian, är Sune ett ganska lätt byte för den 18 år yngre Eivor. Men han hade ju faktiskt predikat för grabbarna om att hålla tassarna borta...

På torsdagen ringer Arne till Sune:

- Du, jag såg att man fortfarande kan anmäla sig till Frykdalsdansen. Det är ju världens chans att få lira inför en sån stor publik.
- Visst, det klart vi ska vara med!
- Och man ska skicka in en låt som kommer att vara med på en av deras två plattor med alla band.
- OK, jag tar med mig bandaren på lördag så vi kan spela in något nytt nu när vi har Eivor med.

Frykdalsdansen är en dansbandsfestival som går av stapeln i Sunne i Värmland, i slutet av juli varje år. Under fyra kvällar spelar en massa dansband på tre scener inför en stor och dansant publik. Det fungerar också som en branschträff där banden kan partaja med varandra, arrangörer och publik.

Lördag. Gig i Söderköping. Eivor är lite ur gängorna, kanske beroende på mötet med Sune. Hon fixar sina låtar hyfsat i alla fall, känns det som. Sune spelar in och efteråt bestämmer de sig för att skicka in "Varje litet ord" till Frykdalsdansen. Den kändes OK så den blev säkert bra på bandet.

På söndagen ska han kopiera över låten till en annan kassett och just när han tryckt på "rec", ropar hans fru. Lite senare går Sune och lägger brevet med anmälan och kassetten i postlådan. Men när han ska somna kommer han plötsligt på att han aldrig lyssnade på låten. Han bara spolade fram och tryckte igång och skulle lyssna under kopieringen. Men då ropade ju hans fru...

Den förlorade låten...

Vecka 24, måndag. Sune lyssnar igenom låten på originalkassetten och blir alldeles blek! Ska folk verkligen få höra detta? Han konstaterar krasst att Eivor verkligen inte var i form och det verkar ha smittat av sig på resten av bandet.

Under veckan kontaktar Sune arrangörerna och vill stoppa låten men de meddelar att den redan gått till kopiering.

- Det är ingen fara, får han till svar. Det lät helt OK!

De repar in några nya låtar med Eivor ett par kvällar och de andra verkar lite misstänksamma. Sune och Eivor är inte riktigt som vanligt. Men Sune vet inte vad som är värst, snedsteget eller kassetten. Och han kan ju inte berätta för de andra, i alla fall inte än. Fast låten får de ju höra förr eller senare i alla fall.

Inget gig under helgen.

Midsommarafton på hemmaplan igen

Vecka 25, fredag och midsommarafton. Gig på hemmaplan i Flen, precis som året innan. Arrangören vill ha tillbaka hemmapojkarna, trots att Sune var rätt spydig mot honom ett år tidigare.

Feststämningen har spritt sig ända in i logen där kvartingen åker fram. Ingen midsommar utan "en klar"! Men Eivor föredrar pluralis och sveper två till på stående fot.

Jajamensan! Eivor är riktigt på G när de ska gå på och hon får ibland hålla sig i mikstativet. Men snart får hon upp farten ordentligt och sjunger av hjärtans lust! Hej vad det går... De andra är också lite runda under G-klaven så det blir lite hej och hå med det mesta. Nicke spelar flera låtar på raken med bara klarinettljud och Stefan spelar någon slags "Lemmy-bas" (hela ackord) på "Ljus och värme". Samtidigt lägger Arne ett backbeat med orkesterhits. Bengt-Lars spelar i baktakt under hela "Grabbarna över trettifem" men ser inte ledsen ut för det. Och inte publiken heller.

I tredje set byter alla utom Sune instrument med varandra i ett par låtar. Och resultatet blir... otryckbart.

- Så här roligt har jag inte haft sen vi draggade efter svärmor i fel sjö! skriker Arne tvärs över scenen.

Eivor flirtar friskt med grabbarna i publiken. Sune står bredvid och ser inte alls road ut av situationen. Ju fler Eivor flirtar med, desto mer svartsjuk blir han. Och surare. I pauserna säger han inte ett ljud.

Men de andra är glada och är ute och skålar med publiken. Bengt-Lars har sån bra publikkontakt att han däckar totalt i sista pausen. Hur mycket de än försöker väcka honom, lyckas de inte. Och därmed är giget slut. Det blir kassett den sista timmen men ingen märker någon skillnad.

- Lika bra det, sluddrar Nicke. Jag spillde en hel bira i synten! Jävla synd på sån god öl...

Så nu är den minst lika full och obrukbar som Bengt-Lars.

Stefan är på bushumör och inser att Bengt-Lars är ett lätt offer. Medan de andra är bakom scenen, plockar han isär ett av trumstativen och fyller med räkor. Sen sätter han ihop det igen och ställer tillbaka det på samma plats.

Ofrivillig ledighet

Vecka 26. Giget på fredagen har också bokats av på grund av kalabaliken i Tierp. Blandlerz tar semester och ska inte lira igen förrän på Frykdalsdansen i slutet av vecka 30.

Utflytt

Vecka 27. Bubblan spricker hemma hos Sune och han blir utslängd. Hans fru vill skiljas. Resten av sommaren bor Sune i bussen. Att skaffa lägenhet i Flen är inga problem men under sommaren är det stängt på bostadsförmedlingen.

Frykdalsdansen

Vecka 30. Bandlerz samlas på fredagen för att åka till Frykdalsdansen i Sunne. De spelar först på lördagen men de vill vara där en kväll innan för att träffa branschfolk, partaja och ha kul också. De måste ju "representera".

På ditresan berättar Sune och Eivor om sin romans och om planerna på att flytta ihop. Alla de andra går i taket! De visste ju ingenting. Arne blir mest förvånad:

- Och du som predikade om att inte blanda ihop känslor och jobb! Du skulle ju sparka den som bröt det. Fy fan! Ska ni hålla på och kuckilura i bussen nu?
- Vad händer när det skiter sig? frågar Nicke. Då havererar ju hela bandet!
- Det här är äkta kärlek, säger Eivor. Så kärlek som varar för evigt.

En annan överraskning denna resa är lukten i bussen. Räkorna i trumstativet har efter en hel sommar i lastutrymmet fått en minst sagt frän stank. Och Nicke har för länge sen glömt vad han gjorde på midsommarafton.

- Det är för djävla skumt, säger Sune. Jag har rivit ut prylarna flera gånger men inte hittat något, vare sig i bussen eller bland utrustningen. Och det blir ju bara värre och värre! Det är illa nog som det är ändå, att bo i en djävla buss en hel sommar!

De andra garvar friskt när de hör detta.

Som om inte detta vore nog. Sune plockar fram de två samlingsplattorna med alla band som ska spela under Frykdalsdansen. Bandlerz låt har av misstag hamnat på båda plattorna. Efter att ha lyssnat igenom låten är Arne tvungen att stanna bussen.

- Fy faan! säger Nicke. Hur i helvete kunde du skicka in den? Det låter ju för djävligt!
- Lyssnade du aldrig på låten innan du skickade in den? frågar Bengt-Lars.
- ...Nä, piper Sune.
- Vad sa du? säger Stefan. Menar du allvar?
- Ööh, ja, säger Sune. Det... blev inte så... Och det var ju så bråttom. Jag glömde, tror jag...

Till och med en luttrad begravningsentreprenör skulle beskriva stämning i bussen som "en ovanligt trist dag på jobbet". Det är tyst i många mil men när de närmar sig Sunne har de flesta tinat hyfsat. Alla har ju faktiskt sett fram emot den är helgen och ingen vill gå där och sura hela tiden.

Arne har fixat t-shirts med tryck på. Det står "Bandlerz med Eivor" på dem och de planerar att dela ut några till arrangörer och andra viktiga personer. Och skulle någon vilja köpa en så går det givetvis för sig. Självklart ska alla bandet ha den på sig när de går omkring på området.

Alla banden som ska vara med och spela på Frykdalsdansen har fått samlingsplattorna. Bandlerz låt sprider mycket glädje och blir en given hit i många orkesterbussar på kvällarna. Folk ligger på golvet och garvar när de hör den. Att Bandlerz finns med på båda plattorna är liksom pricken över i:et.

Fredagskvällen avlöper i partyts tecken. Arne och Bengt-Lars sitter för det mesta i VIP-baren och skrålar. Stefan går på jakt på dansbanorna och Sune kollar in de andra banden mellan klunkarna. Eivor roar sig kungligt både på och utanför dansgolvet och Sune håller ett vakande öga på henne. Hon lever verkligen ut sin roll som "stjärna" i bandet ordentligt! Nicke blir ordentligt packad och somnar ganska tidigt bredvid stora scenen. Med Bandlerz-tröjan på sig! Alla som dansar förbi och många andra kan se denna utslagna musikanter. En snygg representation...

Eivor trivs också i VIP-baren och står för det mesta på ett bord och skrålar i kapp med trubaduren. Trots förmaningar från Sune om att spara rösten.

Arne går ut och rumlar runt och börjar språka med människor han träffar på. En är dem är Sievert Nilsson på bokningsbolaget Ennes, ett av de största och mäktigaste i branschen. Men Arne tror att det är en vanlig Svensson som jobbar på posten så han börjar pladdra:

- Öh, vilka jävla band det är här ikväll. Bara skräp, det mesta. Speciellt de där Öilers. Ha ha, vilka nötter! De låter ju för jävligt! Och sångaren rör sig som ett kylskåp på scenen. Nej, du måste och komma och lyssna på oss i Bandlerz så du får höra lite riktig musik! Ennes bokar Öilers så Sievert är måttligt förtjust i denna "kritiker". Det är inte svårt att gissa att Bandlerz inte kommer att stå i deras bokningskalendrar på ett tag...

Festen fortsätter långt in på morgonkvisten och ännu vid sju-tiden är det fullt ös i många bussar. Då kommer Stefan invinglandes i Bandlerz buss med gräsfläckar på knäna.

- Jaså, vem var den lycklige damen ikväll då? frågar Arne.

- Jag vet inte men jag tror hon var riktigt snygg! Jag minns inte schå noga...

På lördagseftermiddagen är det dags för Bandlerz att göra soundcheck. Fem ringrostiga och bakfulla grabbar och en väldigt bakfull tjej kliver upp på scenen och börjar mecka med sina prylar. Eivor kraxar något i miken och säger sen:

- Jag är inte med på soundcheck. Måste spara rösten till i kväll.

När Bengt-Lars tar upp sina trumstativ ur trumcaset, sprider sig en ohygglig stank. Och ingen fattar någonting. Men då ramlar ett stativ isär och ut kommer ett antal "före detta" räkor. Då kommer Stefan plötsligt ihåg vad han gjort och vrider sig i garv! Nicke och Arne börjar också skratta när de inser vad som hänt. Folk som kommer förbi undrar både vad det är som stinker och vad de garvar åt. Men Bengt-Lars är måttligt road av Stefans bus och Sune bara stönar:

- Fan, är det DET som luktar så jävligt hela sommaren?

Nedanför scenen, en bit bort står massor med människor och tittar nyfiket. Många andra band som hört CD:n vill absolut kolla vad det är för ett band som kan prestera en sådan inspelning. Arne noterar dem och säger till Stefan:

- Kolla, vi är visst favoriter här i år.

- Wow! säger Stefan. Hoppas det kommer mycket damer ikväll.

En annan överraskning väntar Nicke.

- Nej, visst faan! Jag har ju inte fixat synten!

Ölen ligger delvis kvar. Det går inte att ta miste på när han öppnar locket på sitt case! Han blir lite vingklippt med bara en synt under soundcheck.

- Jag får kolla om jag kan låna en synt till i kväll, säger han till Sune.

Och han har tur. Keyboardisten i bandet som ska spela efter Bandlerz har en likadan och Nicke blir lovad att få låna den till kvällen.

Bandlerz ska gå på 20.40. 20.45 sitter Arne fortfarande på muggen och Bengt-Lars springer runt och letar efter honom. När han kommer upp på scen säger han:

- Oh, fan! Jag trodde vi skulle börja tio i.

Nåja, det är fortfarande väldigt mycket folk vid dansgolvet som väntar ivrigt på att få börja dansa så Bandlerz känner sig laddade trots allt. Men när de spelat två låtar har tre fjärdedelar av danspubliken gått...

Resten av giget går i svettens tecken, delvis på grund av nervositet. Eivor svettas också över att rösten inte riktigt håller. Sune svettas när han ser folk flirta med Eivor. Nicke svettas över den lånade synten. Bengt-Lars svettas om händerna och de andra svettas nog mest av för mycket alkoholkonsumtion dagen innan.

Ja, detta är nog inte riktigt Bandlerz kväll. Eivor sjunger mest mellan tangenterna om man säger så... Hon har svårt att hålla tonen och rösten sviker titt som tätt. I andra låten "Have you ever seen the rain" sjunger hon versen i "Hey Mr Tambourinman" och hinner nästan till refrängen innan hon inser misstaget. Bengt-Lars tappar så många trumstockar att Sune blir tvungen att plocka upp flera av dem framför trummorna. Och mer än ett syntljud blir fel. Introt på "Mjölharens Irene" råkar Nicke spela med pistolskott och refrängen på "Lyssna till ditt hjärta" kompas med sitarljud. Dessutom lägger sequensern av i två låtar och i en annan låt spelar Bengt-Lars ifrån click-tracket så att Nicke blir tvungen att stänga av sequensern mitt i låten. Arne spelar en hel låt utan att märka att synten är avslagen. Allt detta gör att Bandlerz scenutstrålning håller samma låga nivå som under radiosändningen året innan.

Sune sjunger två låtar och då passar Eivor på att gå av scenen för att hämta vatten. Men när de börjar spela hennes nästa låt, är hon inte tillbaka. Hon missar sin entré och de andra får spela introt sex gånger innan hon kommer in.

Men mot slutet av giget har det blivit riktigt mycket folk som står vid sidan av dansbanan och tittar. Ryktet har spridit sig om bandet som man bara MÅSTE se.

Efter giget kommer en arrangör fram till Sune:

- Ni är bokade hos mig i Lidköping i september.

- Öh, ja, visst! säger Sune lite hurtigt.

- Jag blir tyvärr tvungen att stryka den bokningen. Man kan väl säga att... er stil inte passar på mitt ställe.

Resten av kvällen är Bandlerz kändisar på hela festivalområdet, även om det inte är på det sätt som de tänkt sig. Lyckligt ovetande om varför, njuter de av uppmärksamheten. Folk ser verkligen glada ut när de kommer fram och hälsar. Och festen fortsätter...

På söndagen är det dags att åka hem och de har bestämt att de ska åka klockan 12 för att var hemma i vettig tid. Men Eivor är försvunnen och Sune blir tvungen att gå runt bland de andra bussarna och fråga efter henne:

- Hej, har ni vår sångerska här? Jaså, inte det...

Han får fråga i många bussar men till sist hittar han henne i Öilers buss. Hon hann inte gå hem innan hon slocknade i en av fåtöljerna där. När Sune kommer in vaknar en av grabbarna till:

- Nej men titta! En av våra fans. Jag har hört att ni gått runt och "berömt" oss så mycket, ha ha!

Sune fattar inget av det men han tycker det är tillräckligt pinsamt att behöva leta efter Eivor på det här sättet. Han tar henne i handen och skyndar därifrån.

Men de är tvungna att vänta ett par timmar till innan någon är nykter nog att köra. När de till slut är på väg hem ringer en reporter från "Flens Allehanda" och intervjuar Sune och Eivor om "succén" i Sunne.

- Jaha, nu är ni på väg hem från en succé på Frykdalsdansen i Sunne?

- Ja visst! Vi är på väg hem. Och nu sitter vi i bussen. Medan den åker. Arne kör.

- Hur går tankarna i huvudet på en kapellmästare efter ett sånt lyckat framträdande?

- Vi gjorde som vi alltid brukade - vi gav järnet hela tiden! Det kändes kanonbra, mycket tack vare vår duktiga sångerska Eivor. Och vilken underbar publik vi hade! Det var jättemycket folk där och lyssnade.

- Vad är de närmaste planerna inför framtiden?

- Vi kör på som vanligt och vi har jättemycket att göra. Vi har blivit tvungna att tacka nej till jobb för att inte riskera att bli utbrända. I september skulle vi varit i Lidköping men den spelningen har vi strukit.

- Ja, lycka till då i framtiden!

Sune ger luren till Eivor och reportern frågar:

- Ja, hur känns det nu när du som ensam tjej har varit iväg på ett sånt här äventyr med pojkarna?

- Jo, nu har jag typ mest ont i huvudet döh, säger Eivor. Måste vara kudden i bussen som är för hård... Eller också drack jag typ för mycket sprit igår. Det är Nickes fel, han bjöd ju typ hela tiden.

- Eh, jo, men hur har du tolkat repertoaren inför ett sånt här evenemang?

- Jag har nog mest... sjungit som det känns, typ. Och lite till.

- Du menar att din egen, personliga uttryckskänsla lyser igenom i ditt fraserande?

- Vad... typ menar du??

- Jag menar, får du med Bandlerz sjunga sånger som ligger inom en musikalisk tradition du värnar om, som du verkligen...

- Vänta, jag måste bara spy, döh!

Eivor gör det hon måste och tar sen telefonen igen.

- Så ja, nu känns det bättre. Om jag gillar reppen? Den är typ helt OK döh, speciellt när man har så läckra grabbar i bandet som jag har! Det känns som att jag kan stå för vår musik till hundra procent för de här låtarna är verkligen jag. Den där känslan man känner när allting typ bara sitter, det är typ, helt fantastiskt, döh! Får man hälsa?

Fotografering

Vecka 31. Fotografering till den nya affischen, av Kurt som påstår att han är fotograf. Stefan har en polare vars kusin är med i samma hundklubb som Kurts svärmor. Blandlerz har i alla fall anlitat honom till att ta bilden till nästa affisch eftersom han är billig. Det gäller att ha kontakter!

På onsdagskvällen åker de hem till Kurt där han har riggat upp ett gammalt lakan som bakgrund. Han håller som bäst på att tömma kameran på sand från stranden när Blandlerz dyker upp.

- Tja ba, Blandlerz! Ska bara rensa lite, från beachen... Är ni snygga nu?
- Oh, ja, säger Eivor. Snyggare än ditt lakan. Har du inget strykjärn?
- Nej, men du kan få ett stryktips om du vill. Och ett järn kan jag också ordna, ha ha!

Kurt fumlar med sin kompaktkamera men blir till slut klar.

- Nej, jag måste ha en pruttare, säger han. Måste bli stadig på handen, vettu.

Han tar några bilder i olika vinklar och några till med linsskyddet avtaget. Sen säger han att han är nöjd.

- Jag ringer när bilderna är klara.

Men han ringer inte. I stället skickar han dem till Blandlerz produktionsbolag Musiktrixarna där Klas tar emot dem. Och väljer ut en bild som ska vara på affischen.

Inget gig till helgen.

Kräftigt gig

Vecka 32, fredag. Gig i Eskilstuna på en privat kräftska och det är en bekant till Arne som har festen. Dansbanan ligger bredvid en liten sjö så idyllen är fullkomlig. De ska på något sätt sova över i bussen så därför kan alla vara med och festa, speciellt efter giget.

Rent musikaliskt har det låtit bättre vid en dansbana, det kan man nog säga. Men alla har roligt och Blandlerz är också på bra humör. Eivor sjunger rätt låtar hela kvällen. Och som sagt, efteråt försöker de mer musikaliska människorna som stått på scenen, hinna ikapp det dansande folket i festandets alla grenar.

Lördag. Det är dagen efter och Sune vaknar i bussen framåt halv ett. Då ser han Arne och Stefan ute på sjön där de sitter och paddlar i Bengt-Lars trumcase! Och som paddel använder de Stefans bas!! Med sig har de också en flaska whisky och de turas om att paddla och dricka.

- Va fan håller ni på med? ropar Sune.
- Vi ska va´ med i OS, säger Stefan. Det är inte ju bara brudarna som ska få guld, serrö. Skaru hänga på?
- Men vi måste ju dra snart, till nästa gig! ropar Sune tillbaka. Har ni hållit igång hela natten?
- Ja, va´ fan. Det var ju inte läge att kvarta när det fanns whisky kvar, säger Arne.
- Vad i helvete gör ni med basen? skriker Sune. Den är ju alldeles blöt!
- Ääh, den torkar säger Stefan. De´ e´ lugnt...

Blandlerz masar sig upp och börjar plocka ihop sina prylar. Men trumcaset och basen är blöta och hängs på tork en stund först. Det droppar en bra stund från basens plektrumskydd.

På kvällen är det gig på Barva loge som är ett plejs dit går folk går för att dansa och inte för att supa och ragga. Det är med andra ord en dansant och nykter publik. Men nyktra är inte Stefan och Arne. Vid halv sex när de kommer fram, ligger båda och yrar där bak i bussen. Blandlerz har inte stannat vid en kormoj och laddat upp med godis och hamburgare eftersom den rätta turnékänslan redan infunnit sig.

- Hoppas de är nyktra nog att lira sen, säger Sune. Se till att de inte går ur bussen nu, så att arrangören får syn på dem.

Men Stefan och Arne vaknar till och kravlar sig i alla fall ur bussen för att försöka hjälpa de andra att rigga. På väg till scenen får en av vakterna syn på dem och är på väg att slänga ut dem innan Sune förklarar hur det ligger till.

- Djävligt pinsamt, det där, säger han. Djävligt pinsamt! Stefan, gå och se om din bas är torr.

Stefans och Arnes scenkostymer är grymt skitiga sen festen dagen innan. Men de har inget annat så de blir tvungna att ha på sig dem ändå. Giget går i bakrusets tecken och den mycket danskunniga och nyktra publiken gillar inte musiken denna kväll. Arnes sax låter som om den var i målbrottet. Vissa låtar orkar han inte spela alls och då sitter han på en stol och bara flämtar. Ja, han till och med snarkar under några låtar. För att hålla sig upprätt är Stefan tvungen att trä sitt mikstativ innanför kavajen, som ryggstöd. Han ger ett ganska stelt intryck på det viset. Och hans basspel är allt annat än svängigt vilket många reagerar på:

- Väck bassisten! ropar någon.
- Har bassisten flex-takt? skriker någon annan.

Efteråt kommer arrangören fram till Sune och börjar förhandla om gaget. Bandlerz kommer undan med att få ut hälften av dem ursprungliga summan.

Ett riktigt trevligt hak

Vecka 33, lördag. Gig i Spånga. Den gamla taklampan med tygskärm från 1974 hänger kvar mitt över scenen. Den är bara lite mer blekt nu än när den var ny.

Personalmaten är fruktad på detta plejs och Bandlerz blir serverad den delikata rätten uppbränd makaronilåda. Nicke blir förbannad och vägrar äta när han knappt får ner skeden genom skorpan. Han går ut och letar reda på en Sibylla och som en protest går han in med påsen genom restaurangen. Sedan äter han sin korv med mos i personalrummet.

OK, dags att börja spela. Bengt-Lars räknar in "Strangers in the night". Och innan de ens börjat spela, börjar personalen hyscha dem. Mitt i inräkningen! Två trumstockar som slås mot varandra ger för mycket ljud... Nicke stänger av PA-högtalarna och alla monitorer utom en och då är de nöjda.

- Ni måste spela tyst nu när folk äter. Sen kan ni höja. Lite.
- Kan jag ha kvar strängarna på basen? undrar Stefan.

Men de ruttar totalt och slänger på en liten batteridrivna kassettradio och kör playback resten av setet.

- Nu är det bra orkestern, säger ägaren i pausen. Om en timme kan ni kanske höja lite.

Gästerna på detta hak går inte av för hackor de heller. Sune håller på att få tänderna utslagna när en 130 kilos dam flyger in i hans mikrofon.

- Tjoho vad det är halt idag, säger hon och skrattar.

En överförfriskad herre drar i Stefans mikrofonkabel under pågående sång, får att få uppmärksamhet. Så lägger han handen över Stefans strängar och säger:

- Ööh, kan ni "Lapaloma"? Spela lite riktig musik för fan!

Efter giget har ett par damer i yngre medelåldern bestämt sig för att de ska ha med grabbarna på efterfest. Bara de kan stå upp någorlunda rakt. Och hitta sina handväskor. En av dem ser Bengt-Lars och ropar:

- Du, min lilla pudding! Schka du med hem på en stänkare? Lite eftersläckning... måste man ju kunna få sig. Utan att skämmas. Du måste ju bara hänga med ju! Du som är så go och...

Samtalet avbryts av att hon snubblar på ett stativ och landar i Bengt-Lars trumcase där hon "lägger en pizza". Sedan bärs hon ut av vakterna. Alla utom Bengt-Lars garvar högt.

- Ha ha, nu känner man i alla fall inte räkluken längre, säger Nicke.

Hela vägen hem haglar kommentarer som "vissa låtar kräks jag på", "var inte spydig nu" och "är du inte sugen på en pizza nu, Bengt-Lars?"

Söndag. Alla utom Nicke är magsjuka. Han klarade sig eftersom han inte åt personalmaten i Spånga.

Ledigt

Vecka 34, inget gig.

Vackra ansikten

Vecka 35, gig i Norrtälje.

När de närmar sig plejset i Norrtälje får de för första gången se den nya affischen. Arne är nära att köra av vägen och är tvungen att stanna bussen för att se på affischen. Alla är knäpptysta... Vilken bild!

- Hur i helvete kunde Klas välja ut den där bilden!! skriker Nicke.

Eivor gråter förtvivlat och alla andra är tvärförbannade.

På bilden blundar Bengt-Lars och Stefan. Eivor ser livrädd ut, Sune tittar på klockan och Arne verkar enbart förbannad. Dessutom är bilden oskarp. Eivor som står längst fram är helt kritvit av blixten medan Arne står längre bak och hamnar rejält i skuggan. De förr så vita kostymerna matchar det skitiga lakanet som utgör bakgrund. Kort sagt, det är en mycket dålig bild. Sune runger till Klas på musiktrixarna direkt.

- Vad fan är det för bild du tagit till affischen?

- Det... fanns ingen annan som var bra. Jag tog den absolut bästa. Har ni kvar de där djävla lakanen till kostymer fortfarande?

- Men varför sa du inte sagt till så att vi kunde ta en ny bild? Med nya svidar.

- Nej, jag hann inte. Jag skulle få ett bättre pris om jag skickade in jobbet till tryckeriet nu direkt efter sommaren.

Efter maten säger Sune till Arne:

- Du, Marie var här och frågade efter dig.

- Vilken Marie?

- Ja, Marlboro.

- Nej, för i helvete! Säg att jag har åkt på skidsmester i Alaska eller nå't. Henne vill jag absolut inte snacka med.

Marie fick sitt smeknamn förra gången de såg henne på dansgolvet. Då verkade det som hon hade rökt något helt annat än Marlboro...

Klas har denna kväll skickat en kille att videofilma Bandlerz gig för att göra en demovideo. Helt fel kväll med tanke på att alla är så förbannade över affischen att ingen pallar med att vara glad på scenen. Dessutom har de fortfarande samma gamla smutsiga scenkostymer kvar. Det har den senaste tiden hänt ganska ofta att folk i publiken påpekat behovet av ny utstyrsel.

När man sen tittar på videobandet ser man Bandlerz stå och spela, låt efter låt och se väldigt sura och sammanbitna ut. Men efter ungefär 45 minuter kommer ett danspar och dansar förbi! Innan dess hade det inte varit någon publik. Man kunde tro att det var filmat ovanför huvudena på folk men det fanns helt enkelt inga som dansade. Så när det lite senare dyker upp några fler danspar, syns inte Bandlerz alls. Videokillen har inte lärt sig att höja kamerastativet ordentligt. Men han är billig! Och det tycker Klas är viktigt.

Det blir till att använda den första delen av videon när de spelar som sämst och ser mest sammanbitna ut... En klockren demo!

Service på bussen

Vecka 36. Sune har lednat på de skitiga lakan-svidarna. De måste ha nya scenkostymer så därför ber han sin moster att sy upp nya. Hon är sömmerska och påstår sig ha koll på vilken stil som passar ett band som Bandlerz.

Bussen ska in på service och sedan på besiktning. Arne har återigen fått uppdraget. Men för att spara lite pengar så åker han iväg till sin polare Herbert för göra en liten "förkoll". Arne går och mekar med en bakre blinkers som har glappat. Herbert ska kolla oljan och behöver en trasa att torka av stickan med så han går in i bussen och hittar Stefans kavaj.

- Perfekt, tänker han. Den här skitiga gamla kavajen kan ingen ha haft på sig på många år!

Inget gig i helgen.

Kläderna faller...

Vecka 37, Fredag. Gig i Motala. Precis som vanligt stannar Blandlerz vid korvmojen hemma i Flen och laddar upp med godis och hamburgare för att den rätta turnékänslan ska infinna sig.

Stefans kavaj blev full av olja så han får ta en annan kavaj hemma i garderoben. En lila. Matchar de andra...

Nicke tycker att försöket att fånga bandet på video var en katastrof så han har tagit med sig en egen videokamera och ska filma bandet på några gig. Han börjar med en skopa skitsnack i logen innan giget. Arne berättar om hur Stefans kavaj slutade tjänstgöra i bandet. Det fastnar också några otryckbara kommentarer om kvinnliga dansgäster som förväntas dyka upp under kvällen. Ett utstuderat, förlängt klädombyte av Bengt-Lars till tonerna av "YMCA" kommer också med på bandet. Eivors entusiastiska röst hörs tydligt i bakgrunden.

Mycket riktigt, i andra set ser de en bekant tjej på golvet. Hon fick smeknamnet "Sköldpaddan" på grund av sitt gångtempo. Nicke meddelar de andra i bandet via högtalarmonitorerna att "Sköldpaddan has arrived to the building".

I pausen fastnar Arne med sin kavaj i en dörr så hela sidan rivs upp. Nu har han heller ingen kavaj. Sune spiller en hel kopp kaffe på sina byxor.

I sista set är det en överförfriskad snubbe som flirtar frenetiskt med Eivor. Sune blir galen av svartsjuka och stirrar med ilsken blick på honom. Mellan två låtar säger snubben till Sune:

- Har du pinkat ner dig måste du söka läkare! Är det kaffe räcker det med Via i 60 grader.

Man kan väl säga att Sune inte precis sprudlar av lycka denna kväll...

Flytt

Vecka 38, inget gig.

Sune och Eivor flyttar till en gemensam lägenhet i Flen. Arne, Stefan och Bengt-Lars hjälper till.

Arne blir inspirerad av Lasse Berghagens CD med låtar om Stockholm. Han tycker att det där borde gå att göra om Flen också.

- Man borde göra en hel platta med texter som bara handlar om Flen, tänker han. Med titlar som "Till mitt eget goa Flen", "Med sol-Flen i blick" och "Två ben i Flen". Den kunde kanske börja med "Jag såg dina ben, vid kiosken i Flen." Hmm...

Kallabaliken i Avesta

Vecka 39. De nya scenkostymerna är klara och de åker till Sunes moster för att prova.

- De blev jättebra, säger hon. Du förstår, jag hittade en gammal LP med Flamingokvintetten från 1975. Så jag kikade på deras kostymer och sydde likadana! Bra, va?

Man kan gissa att hon slagit något slags regionalt rekord i utsvängda brallor. Och skjortorna hon skaffat har också mycket tyg i kragen.

Lördag. Gig i Avesta. I nya scenkostymer.

De första gästerna som kommer ut på dansgolvet ställer sig och gapskrattar rakt ut när de får se Blandlerz! En pekar och säger:

- Ha, ha! Så där såg de ut hemma i Hedemora-parken på det 70-talet! Är det maskerad i kväll eller?

Nicke har skickat ut Eivor att filma lite i början av kvällen när hon inte sjunger. Men hon missar knappen så inspelningen går inte igång.

Ett gäng raggare som har hittat dit har önskemål om en låt:

- Ööh, Curt Leifs, spela "Mera brännvin", skriker en kraftig kille i jeansväst.

- Eeh, vi kan inte den, säger Sune.

- Va' fan! Spela "Mera brännvin" sa jag! Annars hämtar jag skiftnyckeln! Så ska du få en djävla snyting så mor din inte känner igen dig!

De har inte mycket annat att välja på än att försöka traggla sig igenom låten. Bengt-Lars kan det mesta av texten så han får sjunga. Och raggarna blir nöjda och går och sätter sig.

I en paus upptäcker Nicke att videokameran är borta! Den verkar vara stulen. Men när de ska packa ihop ligger den i logen igen.

- Märkligt, tänker Nicke. Nåja, huvudsaken är att den är tillbaka.

På söndagen ska Nicke visa videobandet från Avesta för en polare så han spolar tillbaka en bit och sätter igång. En väninna till Nickes fru Bodil är också där. Men det blev ju inget när Eivor filmade så han hamnar mitt i klädombytet i Motala. Bodil blir inte imponerad, speciellt inte av Bengt-Lars klädnnummer.

- Gud vad barnsliga ni är! säger hon.

Därefter följer en lång fjärt från baksidan av en okänd, före detta vit kostymbyxa. Och efter det kommer en detaljerad presentation av logens toalett. Stefan är speaker. Bodil och väninnan är fortfarande inte imponerade.

Sen tror Nicke att Eivors filmande ska komma. I stället får Bodil och co se en striptease av en typisk raggjarbrud som stönar "Åh, Nicke!" på bred dalmål. Man ser inte ansiktet utan mest... andra kroppsdelar.

- Vad i helvete är det? skriker Bodil. Jaså, du har filmat en massa brudar! Och dig ska man vara gift med!

Nicke fattar först ingenting. Detta har han ju inte filmat. Sen kommer han på att kameran var försvunnen en stund under kvällen. Raggarna måste ha snott den och filmat innan de lämnade tillbaka den... Det tar lång tid att övertyga Bodil om detta.

"Stoneface"

Vecka 40, lördag. Gig i Köping.

När de kommer fram och ska börja rodla ur sina saker sitter Eivor kvar i bussen och Sune frågar:

- Ska du inte hjälpa till och rodla?

- Nej, säger hon. Du hängde inte tvätten som du lovade igår så varför ska jag hålla på och slita ut mig i onödan då?

- Men nu gäller det ju bandet, säger Arne.

- Nej, jag tänker i alla fall inte rodla idag. Säg till mig när det är soundcheck. Nu går jag och målar naglarna.

Sune får några ilskna blickar från de andra. De börjar förstå konsekvenserna av att ha "familjeliv" i turnébussen.

Stämningen är inte på topp men de får in sina prylar till sist. Ingen är riktigt på humör när de börjar de spela vid nio. Men efter en halvtimme kommer en gäst som ger liv åt kvällen. Han har varit där förut och då dansade han med ett konstant stelt och argt ansiktsuttryck hela kvällen. Det är fascinerande att han lyckas med det utan minsta antydning till spänning i smilbanden.

- "Stoneface" har kommit, viskar Stefan till Bengt-Lars.

Snart har resten av bandet sett "Stoneface" och helt plötsligt ser alla betydligt gladare ut. Utom Eivor. Hon tänker fortfarande på tvätten och påminner en hel del om "Stoneface"...

Sune presenterar nästa låt och då säger Eivor:

- Jag tänker inte sjunga den låten!

- Va...? Varför då?

- Om du hade tömt tvättmaskinen så kanske jag hade gjort det. Dessutom är det en skitlåt!

Nu är Sune arg och i pausen måste han försöka få Eivor på rätt spår.

- Du får rycka upp dig nu! Det där har inte med bandet att göra. Du kan ju inte bara vägra sjunga så där! Och man kan inte stå och se sur ut en hel kväll.

- Neej, inte så länge du är en sån slarver. Hur tror du det känns att få ta hand om tvätten efter dig, va? Om du lovar att tvätta nästa gång så kanske jag blir lite gladare.

Utredning

Vecka 41, inget gig.

Sune och Eivor har vilda diskussioner om helgens händelser. Och de andra i bandet har tydligt uttryckt sina åsikter. Till slut backar Eivor och verkar inse att man inte kan blanda ihop tvätt och låtval hur som helst.

Inget rep, bara tråd

Vecka 42, inget gig. Det är tänkt att de ska repa in ett par nya låtar torsdag kväll men på onsdagen ringer Sune runt till de andra:

- Tyvärr kan vi inte repa imorgon. Eivor håller på och syr nya gardiner och hon hinner inte bli klar med det till imorgon. Så... vi får skjuta på repet.
- Va fan! Går det inte att skjuta på gardinmeckandet då? frågar Bengt-Lars.
- Nej, hon... tycker inte det är någon bra idé.

Had to let it go...

Vecka 43, onsdag kväll. Gardinerna är på plats så nu kan Bandlerz repa.

De ska spela "Never let it go" från melodifestivalen och grabbarna ser fram emot att få lira nåt lite ballare än "Mjölharens Irene". Nicke har lagt mycket tid på att programmera sequensern och de andra ha övat flitigt.

De kör igenom låten en gång och sen säger Eivor:

- Nej, jag tycker inte om den här låten. Jag får ingen feeling, det är inte mitt stuk.
 - Men vi bestämde ju att vi ska köra den här, innan sommaren! säger Stefan.
 - Jag glömde säga det förut. Det är minsann inte så himla lätt att hålla reda på alla låtar och texter!
 - Du, vi har lagt ner ett hästjobb på att programmera och repa den här låten, säger Nicke. Dessutom är det ju en hit som folk vill höra. Nu kör vi den.
 - Nej, jag tänker i alla fall inte sjunga den, säger Eivor. Då får någon annan sjunga.
- Alla inser att Sune inte kan ersätta Kayo och co så det blir ingen "Never let it go" för Bandlerz. Det blir en tidig hemkomst i stället.

Inget gig i helgen.

Eivors monitor

Vecka 44, lördag. Gig i Söderköping.

I första set sjunger Eivor mer falskt än hon brukar.

- Höj min sång i monitorn, säger hon hela tiden. Jag hör inte vad jag sjunger.
- Nicke höjer och höjer men det hjälper inte. Hon sjunger fortfarande surt som en citron, det hör de andra för nu har de svinmycket Eivor i sina monitorer.

I pausen diskuterar de problemet och då ser Stefan att Eivors monitorhögtalare inte är inkopplad. Kontakten ligger brevid.

- Du har ju inte kopplat in din monitor, säger han.
- Måste man det? säger Eivor.
- Ja, annars blir det ju inget ljud. Vänta så ska jag bara dra ner innan...

För sent. Eivor hinner koppla in kontakten och efter alla volymökningar är det nu ett enormt drag i hennes mik. Det blir en kraftig rundgång med stackars Eivor precis brevid högtalaren. Hon blir ordentligt lomhörd för resten av kvällen och måste sitta i logen och vila öronen de tre sista seten. Sune får försöka ta sig igenom hennes låtar i hennes tonarter. Nicke har har inte med sig disketterna med låtarna i hans tonarter...

Snack med "manaashern" (kom ihåg Rickard i "Varuhuset")

Vecka 45. Sune pratar med Klas på Musiktrixarna.

- Jag pratade med Bengt på Band-Boknings-Bolaget nyss, säger Klas. Du vet han som bokar Viskningarna och Mats Gladhs. Han var i Söderköping i lördags och såg er och han sa att det var full pott i listan på saker man INTE ska göra på en scen! Sången i första set var ingen lek, sa han. Och inte resten av kvällen heller för den delen. Vad pysslar ni med egentligen? Var det verkligen så smart att ta med Eivor? Trots att hon har jävligt stora lökar?

- Ja... hon kan bli en stor stjärna om man bara ger henne lite tid.

- När arrangörerna ringer och ska boka er så frågar de om ni fortfarande har "den där sångerskan" kvar. Det är ju fan pinsamt att svara ja på den frågan.
- Det blir bra, lita på mig. Du har ju själv sagt att det är sångerskan i ett band som är "hela prylen". Vi ger henne lite ansvar. Tar in henne i bolaget. Då växer hon.
- Du, jag kan den här branschen! Jag har inte slitit och bokat er i alla år för att du ska slösa bort det och dela det med henne nu när det kan börja gå bra!
- Nej, jag vet. Men vi vill i alla fall att hon ska vara med och sjunga tillsammans med oss för vi har sån fin stämning när vi...
- Okej, hur ska ni ha det? Ska det bli några fler gig eller inte? Yes or no?
- Jo... vi ska skärpa oss. Vi kommer att... när vi får tid...
- Du, upphåller jag dig på något sätt?
- Nej.
- Bra. Och... kostymerna fixar vi sen.
- Det behövs inte. Vi har redan bytt.
- Jag vet, det är därför. Jag har sett era nya. De funkade säkert på någon maskerad eller så men inte på en modern dansbana.

Te dans med Mjölbytösen

Vecka 46, söndag. Gig på tedans i Katrineholm. Det innebär att man spelar på eftermiddagen och publiken är oftast äldre och alltid nykter.

Men nykter är inte Eivor denna söndag. Kvällen innan var hon ute med väninnorna och gjorde byn osäker och kom inte hem förrän sju på morgonen. Mycket lindrigt nykter. Vid elva blir hon väckt av Sune för då är det dags att åka till giget. Klockan tre ska de börja spela.

Eivor smyger ner en flaska återställare i handväskan som hon smuttar på i bussen. Så när de kommer fram är hon glad och i "fin form".

Klockan blir tre och Blandlerz har ännu inte gått på. Kvarter över tre säger arrangören till Sune:

- Ni skulle börjat för en kvart sen. Publiken står och väntar och de börjar bli otåliga!
- Ja, jag vet. Vi ska skynda oss... Jag ska genast hämta de andra.

Han går in i logen där Eivor sitter och sminkar sig.

- Jo, vi måste nog i alla fall börja nu, Eivor. Är du klar?
- Nej, det ser du väl att jag inte är!
- Men då tror jag att vi nog ändå måste börja utan dig därför att publiken...
- Nej!! Jag ska börja med att sjunga "Mjölharens Irene". Det har vi redan bestämt!
- Men, Eivor du förstår att de väntar på att vi...
- Nej, sa jag!!!
- Nej visst, Eivor, lilla.

Sune går ut till arrangören igen:

- Jo, du förstår att Eivor är inte riktigt... vi ska börja så fort hon... snart börjar vi.

15.36 går Blandlerz på och Eivor greppar miken för att presentera första låten:

- Ja, välkomna everyhopa! Eller häl-komna som Kannibalkocken säger, ha ha! Ni får ursäkta mig idag, jag är lite ur gängorna. Jag lider av svårartad läderallergi och just idag har jag fått ett jobbigt anfall. Jo, för varenda gång jag vaknar med skorna på mig så har jag så förbannat ont i huvudet! Ha ha ha!! I alla fall, första låten är en mina favoriter och den heter "Mjölharens Irene". Eller "Fjölharens migrän" som jag brukar säga, ha ha!

Och så börjar hon sjunga:

- "Den ene kom på bröstet..." ("hösten" ska det vara).

På golvet står nu ett stort antal otåliga seniorer och bara gapar. En del går därifrån men några börjar i alla fall dansa. Ja, och resten går säkert att räkna ut...

Efter giget är Bengt-Lars riktigt förbannad och snackar med Eivor:

- Vad håller du på med? Hålla på och löjla sig så där i när du presenterar en låt. Och jag hittade din flaska också. Vi är här för att göra ett jobb!
- Vad då? Jag vill bara ha lite kul! Det behövs, speciellt en sån här dag.
- Vi spelar dansmusik. Gillar du inte det kan du dra!

Flykten från Flen

Vecka 47. På måndagen har Sune ännu ett allvarligt snack med Klas på Musiktrixarna.

- Du, jag pratade just med arrangören i Katrineholm som har plejset ni var på igår. Jag fick hålla luren en meter från örat, som han skällde! Vad i helvete håller den där Eivor på med??
- Hon var lite... hon hade PFL eller vad det heter, tror jag.
- Om hon inte genast slutar ha PDF på varje gig så kommer ni enbart att få spela hemma i ditt badrum! Om inte tvålen protesterar, förstås.
- Jo, jag förstår...
- På lördag har bokat ett nytt plejs och jag har snackat jävligt bra om er. Se till att inte sabba det!

Eivor börjar ana hur landet ligger och åker hem till sin mamma i Mjölby några dagar.

Lördag. Gig i Arboga. Eivor har fortfarande inte kommit tillbaka från Mjölby. Sune har försökt få tag i henne i flera dagar med det är ingen som svarar. Till sist inser han att de måste åka till Arboga utan henne. Han ringer till Nicke:

- Vi får åka utan Eivor. Jag får inte tag i henne. Jag får sjunga. Glöm för fan inte disketterna med låtarna i mina tonarter!

Giget i Arboga blir lite svajigt. Sune är ringrostig som sångare och blir snabbt hes. Och det blir en hel del grodor eftersom låtarna går i andra tonarter än de numera är vana vid. Alla är rätt spända men ändå lättade över att slippa oroa sig för vad Eivor tänker hitta på.

Trenden vänder

Vecka 48. Klas på Musiktrixarna pratar med arrangören i Arboga:

- Nå, det var väl ett höjdargång du fick så billigt, va?
- Nja, de var lite stela och tråkiga tycker jag. Fast de såg rätt lattjo ut i sina pajaskostymer!
- Ja, det är deras nya image, du vet. De bjuder verkligen på sig själva. Underhållning på hög nivå! Typiskt för mina band.
- Men sångaren var lite kraxig tycker jag.
- Jo, det är för... Sa du sångaren?
- Ja, hur så?
- Du, jag ringer dig igen om en stund.
- Klas ringer till Sune:
- Jag pratade just med arrangören i Arboga.
- Jaha, eeh... Vad sa han då?
- Han sa att "sångaren" var lite kraxig. Var inte Eivor med?
- Hon... nej... Hon hade en hemsk tandvärk i plus-trean som...
- Då förstår jag varför han inte skällde som en stucken gris. Lysande Sune! Ska ni göra er av med henne nu?
- Nej, det har vi inte bestämt... Vi måste i så fall prata igenom det.
- Du, ge henne en djävla massa godis så ska vi nog se till att boka upp er spelplan ordentligt!

Inget gig i helgen.

Fem och mysteriet med den försvunna sångerskan

Vecka 49. Sune har fortfarande inte hört något från Eivor. Hon är spårlöst försvunnen. Han börjar verkligen inse att hennes karriär i bandet är slut. Och deras relation också...

De tar ett snack i bandet och bestämmer att de ska fortsätta utan Eivor. Alla är överens om att hon inte är bra för bandet så de ringer Klas på Musiktrixarna och meddelar beslutet.

- Bra! Jag hade nog inte kunnat sätta ett enda jobb till med henne. Djungeltelegrafan är djävligt effektiv vet du. Fan, det är synd på så fina lökar...

Lördag. Gig i Linköping. UTAN Eivor. Sune får börja sjunga permanent igen och oroar sig för om rösten ska hålla hela kvällen.

- Nåja, det kan inte bli värre än med Eivor, tänker han.

När de ska börja andra set, kommer en gammal bekant upp på scenen: Eivor! Hon tar Sunes mik och säger:

- Jag har bestämt mig för att sluta i ert djävla skitband! Jag kommer upp och hämtar mina saker när du inte är hemma, Sune. Nu är jag ihop med sångaren i Barbados!

Sen hoppar hon ner från scenen och försvinner. Det är knäpptyst i lokalen och Bandlerz vill bara sjunka genom jorden. Men personalen på plejset är i alla fall väldigt roade och har svårt för att hålla sig för skratt.

Jul-gig

Vecka 50, fredag. Gig i Sala. Julbord. Orkestern har ännu inte tröttnat på julbordets delikatesser så de äter med god aptit.

Bandlerz har blivit ombedda att spela i tomtedräkter. Så där står fem tomtar i skägg på scenen och svettas och spelar dansbandsmusik. En gäst kommer fram i pausen:

- Jaha, är ni Tomters orkester eller? Ha ha ha! Ni måste ha hoppat in i stället för de där Bandlerz som är på affischen där ute gissar jag. Ja, dem har jag sett förut och det var tomtar det! Ja, jävlar, ja! Deras kostymer var ännu skitigare än på affischen. Fan, vad de såg ut! Och deras sångerska skulle ni sett. En brud som sjöng som en... Ja, det lät inte vackrare än min vinkelslip i alla fall, ha ha! Vad heter ni förresten?

- Det är vi som... Vi heter Curt Bladhs.

Julledigt

Vecka 51, inget gig. Bandlerz har tagit julledigt och har inget inbokad förrän i januari.

Frusen buss

Vecka 3, lördag. Gig i Vårby utanför Stockholm.

Arne ska som vanligt hämta bussen med nu vill den inte starta. Det är femton minusgrader så den har frusit igen totalt.

- Fan, undrar om jag kollade glykolen...? tänker Arne.

Nej, han gjorde nog inte det. Det blir Bingolotto för herrarna denna kväll i stället. Klas på Musktrixarna får panik-skicka en trubadur till Vårby i stället.

Tina bussen

Vecka 4. Arne och Sune försöker få bussen att tina. Efter två dagar i hyrt bussgarage släpper äntligen den sista isproppen. Men nu har de en hel del läckor att laga i kylsystemet.

Ett lyckat gig

Vecka 5, fredag. Gig hemma i Flen. Det är tur det för bussen är fortfarande inte fixad. I stället hyr de ett släp och kör prylarna till plejset.

Snacket om kallabaliken med Eivor har förstås gått bland Flenborna så det är en hel del folk som är där för att kolla. Skandaler drar! Några hade säkert hoppats få se Eivor en sista gång.

Men det blir inga katastrofer denna kväll utan allting funkar. Sune sjunger inte surt och hest. Bengt-Lars drar inte iväg i tempo som en Porsche vid ett rödljus. Ingen asgarvar åt kostymerna. Ljudanläggningen lägger inte av. Gästerna är nöjda och glada. Sequensern ballar inte ur. Inga strängar går av. Inga gäster slåss. Ingen i bandet sitter på muggen när de ska börja. Det är med andra ord ett helt smärtfritt gig! Nicke bara väntar på att något ska hända, som att något brinner upp eller så.

Sune är helt salig när giget är över och tänker att det är nästan för bra för att vara sant! Då upptäcker han att han stått och spelat med vidöppen gylf hela kvällen. Inte undra på att folk såg så glada ut när de dansade förbi...

Highway to Hellsingland

Vecka 6. Sune kommer över en platta som han blir väldigt förtjust i, nämligen "Highway to Hellsingland" av Leif Norbergs. De har gjort en hel CD med klassiska hårdrockslåtar i dansbandsarrangemang! Ja, det är lika vansinnigt som det verkar. Men kul! Låtarna är följande:

- "Highway to Hell" (AC/DC)
- "Smoke on the water" (Deep Purple)
- "Speed King" (Deep Purple)
- "Satisfacion" (Rolling Stones)
- "Child in time" (Deep Purple)
- "Love hurts" (Nasareth)
- "Stairway to heaven" (Led Zeppelin)
- "Everyones looking" (?)
- "I was made for loving you" (Kiss)
- "Paraniod" (Black Sabbath)
- "Jump" (Van Halen)
- "The final countdown" (Europe)

Plattan är utgiven av Pickwick Music med katalognummer 751526.

Sune bestämmer genast att Blandlerz ska repa in samtliga spår. Det är perfekt för de får köra sina idolars låtar på "sitt eget" vis. Utan att tanterna tappar löständerna.

Han drar genast upp kopior och ger till de andra i bandet. Giget på lördagen bokas av. De måste repa!

Bussen står still och har fortfarande inte reparerats.

Bara rep

Vecka 7. Bandlerz repar varje kväll på Highway to Hellsingland-låtarna.

Inget gig till helgen.

Premiär för hårdrockslåtarna

Vecka 8. Rep ett par kvällar. Nu börjar många låtar sitta och de känner sig redo att köra dem live.

Arne får till sist igång bussen så att den är "fit for fight" till helgens gig.

Lördag. Gig i Nyköping. Bandlerz kör ett par vanliga låtar innan de drar igång med "Smoke on the water" i dansbands-stuk. Plötsligt blir golvet tomt. Flera i lokalen sitter helt förstummade eller ligger och asgarvar. Några går arga därifrån. Men i "Speed King" går i alla fall några par upp på golvet och försöker dansa. Men när refrängen kommer slutar de och vrider sig i skrattanfall.

Och så håller det på. Folk dansar till de "vanliga" låtarna men under hårdrockslåtarna står alla och bara skrattar och visslar.

I pausen är det flera som undrar vad de tar för ett gig med bara hårdrockslåtarna. En snubbe ska ordna en svensxa och vill ha ett kul och knäppt band till sin hårdrockälskande kompis. En annan vill ha en show till en mototräff:

- Vi hade Eilert Pilarm förra året men det här slår ta mig fan allt. Helt djävla sjukt alltså! Och svidarna är en killer!

Bandlerz fattar först ingenting med de blir väldigt glada över all uppskattning efter månaderna av motgång med Eivor. De bestämmer sig för att ta fler hårdrockslåtar och göra egna dansbandsarrangemang till.

Eget skapande i replokalen

Vecka 9. Sune börjar titta på flera låtar att "slakta". De bestämmer sig för att börja med "Running with the devil" med Van Halen, "It's my life" med Bon Jovi, "Rock'n roll" med Led Zeppelin, "Shout it out loud" med Kiss och "Run to the hill" med Iron Maiden.

De repar vidare på låtarna från Leif Norbergs platta och börjar känna lite på några nya låtar. Och för första gången på länge har de riktigt kul i replokalen! Ibland kan de knappt sjunga för att det låter så... sjukt. Det påminner mycket om de där jammen de haft halv två på fester. Men nu ska de repa in låtarna på allvar.

Inget gig till helgen

Mer hårdrocksmitta

Vecka 10, lördag. Gig i Enköping. Bandlerz börjar igen med några traditionella dansbandslåtar och slänger sedan in "Jump". Reaktionerna blir precis som tidigare - folk vrider sig i skratt och några går hem! Ingen dansar inte men de har väldigt kul ändå.

I pausen kommer arrangören fram till Sune:

- Ni får inte spela såna där dansbandiserade hårdrockslåtar! Folk dansar ju inte. Och de kan ju inte dricka om de får ont i magen av allt skratt.

Och ont i magen blir det för en del. En gammal jazzmusiker kräks brevid dansgolvet efter två hårdrockslåtar.

- Fy fan vad vidrigt! säger han.

I pausen föds idén om en speciell show med bara hårdrockslåtar i dansbands-stuk.

Det verkar ju verkligen gå hem. Ja, "gå hem"...

Den nya showen tar form

Vecka 11. Mer arbete i replokalen med att slakta hårdrockslåtar. Bengt-Lars kommer på uttrycket "heavey moget" och de ändrar också sin slogan till "Du känner groovet. Vi spelar heavey moget."

Klas på Musiktrixarna är eld och lågor över den nya repertoaren.

- Det blir kanon! Nu kan ni ju lira bara en timme för samma pröjs. Det här blir lättsålt. Varenda byhåla-arrangör kommer att boka er! Och 70-talsvidarna för fan, behåll dem. Har ni pollisonger också? Och peruker måste ni ha. Alla hade ju långt hår på 70-talet.

Inget gig

Vecka 12. Giget på lördagen är avbokad. All energi läggs på den nya showen.

Premiär

Vecka 13. Premiär för "The heavey moget tour"!

Klas har lyckats boka dem på en pub i Västerås. Nu gäller det. Ska den nya satsningen lyckas? Vinna eller försvinna? I så fall, var ligger nödutgången?

Halv tolv på kvällen går Blanderz på och kör igång sin "Heavey moget tour". Först fattar publiken ingenting. Men sen börjar de känna igen låtarna och då skrattar de flesta. Inte alla. En snubbe blir skitförbannad och slänger sin öl i golvet innan han går därifrån:

- Fan, att misshandla musik så där! Det är ju mord!

En annan skriker:

- Att ni vågar lira utan ett hönsnät framör er! Ni har inte sett "Blues Brothers" gissar jag!

Men grabbarna är nöjda ändå. De har ju skapat reaktioner och det är inte varje dag ett dansband gör det!

Ringar på vattnet

Vecka 14. På tisdagen kan man läsa en krönika i en av Västerås lokaltidningar om denna aftons bisarra musikupplevelse. Författaren beskrev musiken som "en orgie i dålig smak". "Lennons toaletsits runt halsen under ett gig i Hamburg i början av 60-talet framstår som rena Nobelfesten i jämförelse med det jag upplevde i lördags."

Både måndag och tisdag går telefonerna varma hos Musiktrixarna och frågorna är många.

- Ligger de på samma bolag som Eilert Pilarm? Jag vill boka dem ihop.

- Har de varit med i "Baren"?

- Känner de Pruttomanen? Jag skulle vilja boka dem tillsammans.

- Vad heter grabbarna egentligen? Jag menar, de spelar väl under pseudonym?

Klas ringer till Sune och som vanligt måste de prata en kvart om det motsatta könet innan de kommer in på mer musikaliska ämnen.

- ...nej, Eivor hade större bröst än henne tror jag, säger Sune suckande.
- Du, det står om er i tidningen nu också, säger Klas. Och nu får Telia något att göra för det ringer hela tiden här. Jag snackade med arrangören för Kiviks marknad. De skulle göra någon freakshow i TV5 som ska heta "Samtidigt på Kiviks Marknad" och han ville boka "dom där övermogna rockslaktarna eller vad dom heter". Han snackade också om en körtjej med skitstora pappar som han ville ha med er. Fan, jag kommer att sitta på första parkett!

Ett vanligt gig igen

Vecka 15. På tisdagen tar de bilder för den nya affischen för The Heavey Moget tour. Det blir några halsbrytande poser i utsvängda brallor!

Lördag. Gig i Finspång. De är bokade som dansband men arrangören vill ändå att de kör "några rocklåtar i magvänderversioner".

Bandlerz ser entrén från sin skrubbdär de byter om och Sune noterar att fyra personer står där utanför och är på väg in.

- Det är kö utanför. Grabbar, nu är vi stora!

De smyger in några hårdrockslåtar och det verkar uppskattas av publiken. Märkligt nog garvar de inte utan dansar på som vanligt. I en paus kommer det fram en herre med en önskan:

- Kan ni inte spela den där engelska låten av Thorleifs igen? "Jamp" hette den tror jag.

Bakom hönsnätet

Vecka 16, lördag. Gig i Flen. De ska köra sin Heavey Moget show på en pub. Ja, verkligheten hinner kapp dikten... Arrangören HAR monterat upp ett hönsnät framför scenen!! Precis som i "Blues Brothers"! Bandlerz gnuggar sig i ögonen när de kommer för de tror inte det är sant.

I alla fall, de rigger sin prylar på scenen bakom hönsnätet och vid elva kör de igång. Frågan är om nätet är skydd eller en inbjudning. Hur som helst får det mycket stryk för publiken kastar massor av flaskor och glas mot scenen. De verkar överlyckliga över att få uppleva "Blues Brothers" i verkligheten!

Publiken trivs och garvar friskt åt musiken. Succé kan man nog säga. Arrangören är jättenöjd eftersom ölförsäljningen går väldigt bra.

Sunes gitarr lägger av i sjunde låten då ölen från ett krossat glas rinner in i hans pedalbord på golvet vid mikstativet. Han får plugga in gitarren direkt i mixern i stället.

Efter giget luktar allt öl. Gitarr, bas, mikar, sladdar och kostymer stinker som raggarfest! Stefan lägger sin bas i badkaret när han kommer hem. Den har ju badat förr...

En riktig freakshow!

Vecka 17, lördag. Gig på en pub i Fagersta. The Heavey Moget tour goes on!

Bandlerz anar oråd redan när de kommer fram till plejset. På affischen utanför står det handskrivet: "SE DEN VÄRSTA OCH LÖJLIGASTE SHOWEN SEN EILERT PILARM - BLANDLERZ THE HEAVEY MOGET TOUR! SOM JACKASS I MUSIKFORM!"

Arrangören här har snackat med arrangören i Flen där de var veckan innan för det sitter hönsnät framför scenen även här!

- Åh nej! säger Sune. Jag har just tvättat rent pedalbordet.

OK, det är bara att preparera sig. Allt som går, plastas in. De bygger också sköldar av sopsäckar och ståltråd som de sätter framför mikstativen.

När de ska byta om gör luktsinnet en annan fasansfull upptäckt.

- Fan, skulle inte Bengt-Lars tvätta svidarna? säger Stefan.
- Nej, det skulle ju Arne göra säger Bengt-Lars.
- Det har jag aldrig lovat, säger Arne.

Svidarna vara ganska dränkta i öl efter giget i Flen om man säger så... Det är inget annat att göra än att bryta loss dem och ta på sig dem.

Arrangören i Fagersta har gått ett steg längre och köpt in ett par lådor övermogen frukt som säljs i baren. Jo då, den går åt och öl också för den delen. Publiken garvar så de trillar av stolarna medan de kastar frukt och flaskor på hönsnätet. Några står och skakar sina ölflaskor och sprutar öl mot scenen. Och där står Blandlerz... Skitiga och djävliga! Och luktar precis som de ser ut...

- Var det det här du tänkte Sune? frågar Nicke efteråt. När du ville lira de här djävla låtarna?

- Njaaej, svara Sune. Jag trodde aldrig vi skulle bli en freakshow. Det var ju bara en ball idé jag fick.

- Nej, det här går inte, säger Arne. Jag känner mig som en djävla apa på ett zoo! Vi kan inte lira den här djävla hårdocksreppen mer. Du får ringa Klas och boka av resten av jönsigigen!

Nedläggning

Vecka 18. Sune pratar med Klas som inte blir glad:

- Va?? Ska ni lägga ner en sån given succé? Det ringer massor av arrangörer och vill boka er. Ni kan ju äntligen bli något!

- Ja, clowner på ett zoo.

- Nja, var inte kinkig nu. Alla vill väl ha sin plats i rampljuset.

- Vi vill vara musiker. Vi vill att publiken ska uppskatta oss för vår musikalitet, för vår goda smak och för vårt behov av att uttrycka äkta känslor!

- Oj... Vad fan gör du i dansbandsbranschen!?? Det skulle du tänkt på liiite tidigare! Innan ni började lira "parningsmusik". Dessutom har jag lagt ner flera hundra på en plåtning för den nya affischen.

Det blir till sist som Blandlerz vill. The Heavey Moget tour läggs ner. Blandlerz återgår till att vara ett vanligt dansband igen. Utan Eivor. Och utan dansbandiserade hårdrocklåtar.

Giget till helgen bokas av.

M. Allvalley

www.allvalley.se